

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ЗА ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ
И МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ
МИТНИЧЕСКА ПОЛИТИКА

TAXUD/800/2002-BG
Актуализация

Брюксел, Януари 2007

Сборник с текстове по митническа стойност

на

КОМИТЕТА ПО МИТНИЧЕСКИ КОДЕКС

Отдел – Митническа стойност

Сборникът на правните норми и текстовете, свързани с приложението на Споразумението за митническа стойност (ГАТТ) в рамките на Общността, бяха публикувани в обобщена форма през 1997 г.

Настоящият документ представлява актуализирана версия на Сборника на текстовете за митническата стойност, отнасяща се до инструментите, приети от Комитета по митническия кодекс – Отдел Митническа стойност) – и обобщение на съответни съдебни дела на съда на Европейските общности. За пълнота е добавен раздел с отпратки към инструментите, приети от Техническия комитет по митническа стойност на Световната митническа организация. В неговата версия от 10.10.2005 г., под № 9 и 10, са добавени два нови коментара.

Настоящият Сборник е изготвен най-вече за администрациите на страните- членки, но е достъпен и за всички заинтересовани страни. Достъпен е на официалните езици на Общността на следния интернет адрес:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/declared_goods/european/index_en.htm

Инструментите (коментари, заключения и други мерки, съдържащи се в настоящия сборник), са резултат от обсъждането в Комитета на определени разпоредби или специфични практически случаи, възникнали във връзка с член 249 на Митническия кодекс. При разглеждането на Коментарите е представен подхода как да се прилагат конкретните разпоредби. Заключенията включват резултатите от изследване на конкретни практически случаи. Коментарите и Заключенията не са приети като правни инструменти. Независимо от това, те отразяват мнението на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) и поддържат уеднаквено тълкуване и приложение на съответните законови разпоредби на Европейските общности. Все пак, по отношение на конкретни решения за отделни случаи, се препоръчва икономическите оператори да се консултират с националните митнически администрации.

Трябва да се подчертае, че автентичните текстове на регламентите и директивите на Европейските общности, са публикуваните в официалния вестник на Европейските общности. По отношение на решенията на Съда на Европейските общности, автентични са текстовете, публикувани в Сборника с правни текстове на Съда на Европейските общности.

Съдържание

- **Раздел А – Общностни разпоредби (справка)**

Текстове на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност)

- **Раздел Б - Коментари**
- **Раздел В - Заключения**
- **Раздел Г – Други мерки**

Други текстове

- **Раздел Д - Решения на Съда на Европейските общности**
- **Раздел Ж – Списък с текстове на Техническия комитет по митническа стойност на Световната митническа организация**

СЪДЪРЖАНИЕ

РАЗДЕЛ А: ОБЩНОСТНИ РАЗПОРЕДБИ (СПРАВКА)

РАЗДЕЛ Б: КОМЕНТАРИ

РАЗДЕЛ А: ЗАКОНОВИ ТЕКСТОВЕ НА ОБЩНОСТТА (ОТПРАТКИ)

РАЗДЕЛ Б: КОМЕНТАРИ

Коментар № 1 на Комитета на Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на Чл. 32(1)(б) на Митническия кодекс при остойностяване на стоки за митнически цели

Коментар № 2 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на член 145, алинея 2 от ППМК

Коментар № 3 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) включване на роялти и лицензни такси в митническата стойност

Коментар № 4 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно разпоредбите в ППМК, отнасящи се за прилагането на обменни курсове при определяне на митническа стойност

Коментар № 5 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно значението на термина „посочени отделно” в разпоредбите за остойностяване на стоки за митнически цели

Коментар № 6 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно документи и информация, които митнически органи могат да изискват като доказателство за определяне на митническа стойност

Коментар № 7 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на член 147 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 от 2 юли 1993

Коментар № 8 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) Третиране на търговски отстъпки съгласно Член 29 от Митническия кодекс

Коментар № 9 на Комитета по митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) разпределение на разходите за въздушен транспорт (съгласно Приложение 25 от Регламент (ЕИО) № 2454/93)

Коментар № 10 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) остойностяване на безплатни стоки, придружаващи платени стоки

Коментар № 11 на Комитета по митническия кодекс (отдел митническа стойност) относно прилагането на член 32, параграф 1, буква в) на Митническия кодекс относно роялти и лицензионни такси платени на трето лице съгласно член 160 на Регламент (ЕИО) № 2454/93

РАЗДЕЛ В: ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Заключение № 1 (редактиран) Предварително фиксиран обменен курс

Заключение № 2: Необходимо е да се отчита позицията на купувача

Заключение № 3: Дейности по инженеринга, разработката, художественото оформление и дизайна, извършвани в Общността

Заключение № 4: Разходи за работа извършена след внасяне

Заключение № 4: Разходи за работа извършена след внасяне

Заключение № 5: Внасяне от филиали

Заключение № 5: Внасяне от филиали

Заключение № 6: Разпределяне на транспортни разходи за стоки, превозвани с железопътен транспорт

Заключение № 7: Разходи за въздушен транспорт, отнасящи се до внасяне на стоки с нетърговски характер

Заключение № 8: Събиране на такси за въздушен транспорт

Заключение № 9: Разпределяне на транспортни разходи

Заключение № 10: Асортимент меса с различно търговско описание

Заключение № 11 (редактиран): Закупуване на експортни квоти – текстилни продукти

Заключение № 12: Митническа стойност на мостри транспортирани по въздух

Заключение № 13: Разходи за инструменти

Заключение № 14: Внасяне чрез агент

Заключение № 15: Разходи за квоти, изисквани по отношение на сертификати за автентичност

Заключение № 16: Остойностяване по дедуктивния метод на стоки, продавани чрез агент на филиала

Заключение № 17: Предимство на дедуктивния метод

Заключение № 18: Разходи за забавяне (демюраж)

Заключение № 19: отменено

Заключение № 19: отменено

Заключение № 20: Разходи за придобиване на квота (внасяне на маниока от Тайланд)

Заключение № 21: Разходи за изпитание (тестове)

Заключение № 22 (редактиран): Остойностяване на компютри с променлив капацитет на паметта

Заключение № 23: Транспортни разходи за стоки, продадени франко склада

Заключение № 24: Роялти и лицензни такси(е заменен от Коментар № 11

Заключение № 25: Стоки, продадени за износ в Общността тълкуване на чл. 147 от Регламент № 2454/93

РАЗДЕЛ А: ЗАКОНОВИ ТЕКСТОВЕ НА ОБЩНОСТТА (Отпратки)

1. Митническа стойност

Регламент (ЕИО) № 2913/92 от 12 октомври 1992г., установяващ Митническия кодекс на Общността[1] (МК), с последните изменения с Регламент на ЕК № 2700/2000 от 16 ноември 2000г.[2][2]

Членове 28-36.

Регламент (ЕИО) № 2454/93 от 2 юли 1993г.[3] (ППМК) установяващ разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, с последните изменения с Регламент на ЕК № 1335/2003 от 25 юли 2003г. [4][4]

Членове 141-181 а.

Приложения 23 до 29.

2. Други разпоредби, отнасящи се до определяне на митническата стойност

а) Митнически формалности

Членове 14 и 15 (МК) Задължение за представяне на документи и конфиденциалност на информация

Член 64 (МК) Декларатор

Членове 67 и 214 (МК) Основа за възникването на митническо задължение.

Член 228 (МК) Без отложено плащане, при регистриране на опростени декларации взети под отчет, към момента на изтичане на конкретно установения срок, или когато документите, необходими за окончателно определяне на стойността, не са предоставени или налични. Документи придружаващи митническата декларация

Член 218 (ППМК) Документи, изисквани за прилагане към ЕАД

Членове 254-257 (ППМК) В случай на опростени декларации, се изискват временни показатели за стойността; увеличени срокове за

---

1 ОВ № L 302, 19.10.1992, стр. 1

2 ОВ № L 317, 11.12.2000, стр. 17

3 ОВ № L 253, 11.10.1993, стр. 1

4 ОВ № L 187, 26.7.2003, стр. 16

предоставяне на допълнителни документи; взимане под отчет и обезпечаване с депозит.

б) Митнически икономически режими

Член 112 (МК) Митническо складиране; възникване на митническо задължение и определяне на базата на елементите на облагането (и членове 269, 516а, и 529 от ППМК)

Членове 121 и 122 (МК) Активно усъвършенстване; възникване на митническо задължение и определяне на основата за елементите за облагане (и членове 518, 521 (2) г и ж, 523, 547, 548 от ППМК)

Член 135 (МК) Обработка под митнически контрол; възникване на митническо задължение и определяне на основата за елементите за облагане (и членове 521(2) и 551 от ППМК)

Чл. 144 (МК) Временен внос; възникване на митническо задължение и определяне на основата за елементите за облагане (и член 499 з от ППМК)

Чл. 151 и 153 (МК) Пасивно усъвършенстване; възникване на митническо задължение и определяне на основата за елементите за облагане (и членове 590 и 591от ППМК)

в) Други митнически направления

Чл. 168а и 178 (МК) Свободна зона или свободен склад; разходите за складиране или съхранение на стоките не трябва да се включват в митническата стойност.

3. Други приложения

а) Внасяне-стойност за целите на ДДС

Чл. 11 В от Шестата директива (77/388/ЕИО) и последните изменения с директива 95/7/ЕС (ОВ № L 102, 05.05.95, стр. 18)

б) Външно-търговска статистика

Регламент (ЕК) № 1172/95 (ОВ № L 118/95, стр. 10) и последните изменения с Регламент (ЕК) № 374/1998 от 12 февруари 1998г. (ОВ № L 48, 19.02.98, стр. 06) и Регламент (ЕК) № 1917/2000 от 7 септември 2000г. установяващ разпоредбите за прилагане на Регламент № 1172/95 (ОВ № L 229/2000, стр. 14) и последните изменения с Регламент (ЕК) № 1669/2001 от 20 август 2001г. (ОВ № L 224, 21.08.2001, стр. 3)

в) Законодателство в областта на общата политика за селско стопанство и риболов

Разни: виж по-специално системата за входни цени(Регламент (ЕК) № 3223/94, ОВ № L 337, 21.12.94, стр. 66) и последните изменения с Регламент (ЕК) № 1947/2002 от 31 октомври 2002 г. (ОВ № L 299, 19.02.98, стр. 17)

РАЗДЕЛ Б: КОМЕНТАРИ

Коментар № 1 на Комитета на Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на Чл. 32(1)(б) на Митническия кодекс при остойностяване на стоки за митнически цели

Въведение

1. Практическото приложение на горепосочените регламенти трябва да е уеднаквено за цялата Общност. Настоящият коментар на Комитета за митническо остойностяване е написан, за да служи като ръководство за обяснение на тези разпоредби.

Правна основа

2. Чл. 32(1)(б) От Кодекса е приложим в случаите, когато:

   - митническата стойност на внасяните стоки се определя по силата на чл. 29 от регламента, дори когато договорът се отнася единствено до работа или обработка на стоките, и
   - купувачът на внасяните стоки предоставя определени стоки или услуги (тук и по-нататък, наричани „спомагателни стоки/услуги"), безплатно или на намалени цени, за употреба, свързана с производството и продажбата за износ на тези внасяни стоки.

3. Това условие се прилага в смисъла на Тълкувателна бележка към чл. 32(1)(б)(ii), в Приложение 23 на ППМК. Независимо от факта, че споменатата бележка се отнася изрично за чл. 32(1)(б)(ii), разумно е да се приеме, че по аналогия тя е приложима и към други положения, залегнали в чл. 32(1)(б).

Държава, от която се доставят спомагателните стоки/услуги

4. Държавата, от която се доставят спомагателните стоки/услуги, няма отношение към определянето дали конкретни стоки или услуги спадат към обхвата на чл. 32(1)(б). Преди да бъдат доставени на производителя, въпросните стоки могат например физически да се намират в страната, където са били произведени внасяните стоки; да бъдат транспортирани до производител от трета страна или от самата Общност. Въпреки това, в съответствие с предвиденото в чл.32(1)(б)(iv), стойността на инженеринга, разработката, художественото оформление, дизайна, изработката на планове и скици, предоставени за производството на стоки, не

може да се добавя по чл. 32(1)(б), ако споменатите дейности са били извършени в рамките на Общността.

Транспорт и разходи, свързани с него

5. По смисъла на алинея 2 от Бележката към чл.32(1)(б)(ii), стойността на спомагателните стоки/услуги се изразява съответно в разходите за тяхното придобиване или разходите за тяхното производство. Няма конкретно законово положение, отнасящо се до третирането на разходите за доставка на спомагателни стоки/услуги до производителя на внасяни стоки. Като разходи за доставката на спомагателни стоки/услуги се приема следното:

   - разходи за транспорт и застраховка;
   - разходи за натоварване/разтоварване и обработка на товари.

6. Следователно, при определяне на стойност по чл. 32)(1)(б), разходите за доставка на спомагателни стоки/услуги на производителя на внасяната стока не трябва да бъдат добавяни към разходите за придобиване или разходите за производството на тези спомагателни стоки/услуги. Независимо от това те ще бъдат част от тази стойност дотолкова, доколкото в случай на придобиване са включени в цената.

   Пример 1: Фирма А в Общността поръчва производството на ризи от Фирма В в трета страна Х. А доставя на В безплатно плата и копчетата, с които да се произведат ризите. А закупува плата от фирма С в трета страна Y, при условия на доставката "CIF пристанище за разтоварване" в страна Х. А произвежда копчетата в собствено предприятие в трета страна Z. Както копчетата, така и платът представляват част от спомагателните стоки по смисъла на чл. 32(1)(б). Стойността на плата за целите на тази разпоредба е цената CIF пристанище на разтоварване. Стойността на копчетата е равна само на разходите за тяхното производство; тя не включва разходи за доставка.

Сума, която трябва да бъде включена в митническата стойност

7. В изпълнение на чл. 32(1)(б), сумата на стойността на спомагателните стоки/услуги, която трябва да бъде включена в митническата стойност на внасяните стоки зависи от два фактора:

   - необходимост от разпределяне,
   - степента, до която тази стойност не е включена в цената на внасяните стоки.

8. Указания за разпределянето са представени в алинея 1, 3 и 4 на забележката към чл. 32(1)(б)(ii).

9. Договорът за доставка на внасяните стоки и съответната фактура могат да показват степента, до която стойността на спомагателната стока/услуга не е включена в цената на внасяните стоки. Сумата на невключената стойност трябва да се декларира пред митническите органи, обикновено с формуляр D.V. 1, и трябва да

формира част от митническата стойност. За определяне на тази сума е необходимо да се знае също така и общата стойност на спомагателната стока/услуга, а в съответствие с алинея 3 от гореспоменатата забележка, да се знае и как е разпределена стойността.

Пример 2: Фирма А в Общността внася ризи, произведени по поръчка с материали на А от фирма В в трета страна Х. Договорът показва, че материалите са доставени от А на В при 40% от стойността им за А. Фактурата, издадена от В на А, отразява сума за "производство и доставка на ризи". Може да се приеме, че 40% от стойността на материалите е част от сумата, фактурирана от В за А. За целите на Чл 32(1)(б) стойността на материалите е тяхната обща стойност. Сумата на тази стойност, невключена в цената за внасяните стоки, е 60% от общата стойност на спомагателните стоки/услуги. Следователно размерът на стойността на спомагателните стоки/услуги, който трябва да бъде включен в митническата стойност на ризите, е последната посочена сума.

Пример 3: Горепосочената фирма А поръчва производството на сака от описаната по-горе фирма В. В сама си доставя материалите за саката, но А купува кройките от дизайнерска фирма от трета страна Z, и ги предоставя безплатно на В. Фактурата, издадена от В на А, отразява сума за "производство и доставка на сака". Стойността на дизайна (кройките) не е включена в цената на внасяните стоки. Следователно размерът на стойността на спомагателните стоки/услуги за целите на чл.32(1)(б), която трябва да бъде включена в митническата стойност на саката, е цялата цена на кройките.

Забележка:

Виж също дело № С 116/89 на Съда на Европейската общност.

Коментар № 2 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на член 145, алинея 2 от ППМК

Въведение

1. Чл. 145 от ППМК определя правилата за третиране на стоките, когато те са повредени или дефектни към момента на внасянето им.

Чл. 29

3. В резултат на поправка на чл. 145 от ППМК, правилата за митническо остойностяване изрично позволяват отчитане на дефектния характер на стоките, като се приемат корекции в действително платената или подлежаща на плащане цената на стоките, при положение, че корекцията е извършена според условията на договора за продажба и е изрично разписана в същия с цел отчитане на дефектния им характер. По тази причина договорът за продажба трябва да съдържа клаузи, предвиждащи възможност за корекция на цената.

4. Дефектните стоки трябва да са обхванати с конкретни и прецизно формулирани гаранционни условия, споменати и в разпоредбите, отнасящи се до възможността за корекция на цената. Информацията за гаранционните условия може да се изложи в самостоятелен документ, при положение че същия е свързан с договора за продажба, а двата документа са част от съответната търговска сделка между продавач и купувач.

5. Ценовата корекция може да води до нормално финансово разплащане между купувач и продавач, по начин, който потвърждава, че първоначалната цена на стоките е коригирана съгласно съответния договор. Това изключва формите на непряка или отложена компенсация, напр. плащания на трети страни или размяна на стоки, които не могат да се считат за приемлива форма на ценова корекция.

Характер на дефектни стоки

6. Митническият кодекс вече съдържа разпоредби, отнасящи се за дефектни стоки. В чл. 145 от ППМК няма конкретно определение за това кое съставлява дефектна стока. Дефектното състояние (и съответното недефектно състояние) на стоките се определя по дефинирани стандарти или критерии и във връзка със съответен договор за продажба и гаранционни споразумения. Вносителят е задължен да докаже пред митническите власти, че внасяните стоки са дефектни към материалния момент на остойностяването им за митнически цели.

7. Чл. 145 алинея 2 изисква стоките да са обезпечени с гаранционен договор, който осигурява гаранционната им поддръжка и установява вида на внасяните стоки. Стоките, продадени без гаранция, не попадат в обхвата на разпоредбата. Стоките, изискващи гаранция за тяхната пазарна реализация или с вариращи показатели (напр. качество, еднороден размер, степен на свежест) не попадат в обхвата на

разпоредбата. Поради горепосочените съображения се очаква селскостопанските стоки обикновено да не попадат в обхвата на разпоредбата.

Ценова корекция

8. Без да противоречи на случаите, по смисъла на изменението, свързано с дефектните стоки, чл. 145, алинея 2 от ППМК не указва по друг начин, че съществува правна възможност за приемане на механизми за преразглеждане на цената.

9. Чл 145 от ППМК съдържа също и правно основание, че ценовата корекция следва да осъществи в рамките на срок от 12 месеца след датата на приемане на декларацията за допускане на стоките за свободно обращение. Това означава, че: 1) съществуват условията, необходими за корекция на цената; 2) има последващи задължения по силата на гаранцията и 3) ценовата корекция е изцяло съгласувана към тази дата.

Други процедури

10. Не се предвижда, че разпоредбите на чл. 145, алинея 2 от ППМК са предназначени да се прилагат в контекста на процедурите, посочени в чл. 152 на Митническия кодекс.

ПРОУЧВАНЕ А: ДОГОВОРНА СТОЙНОСТ ПРИ ГАРАНЦИОННО СЪБИТИЕ

Факти

1. Производител M в трета страна продава автомобили на независим дистрибутор D в Общността. Посредством мрежа от местни дилъри фирма D препродава автомобилите на крайните клиенти.

2. Между M и D има сключен договор за продажба и дистрибуция. Договорът за продажба включва гаранционни условия. Всеки внесен автомобил получава свой индивидуален идентификационен номер. За всеки от новите автомобили M предоставя гаранция за изминато разстояние. Гаранцията е в сила от датата на регистрация на автомобила.

3. По силата на договора за продажба и гаранция M приема, че когато в рамките на пропътувани до 100 000 км, възникнат дефекти в резултат на използвани дефектни материали и некачествено производство[5]се нарушава договора и M ще компенсира D за отстраняването на дефектите, като въведе корекция в първоначално платената цена.

4. Процедурата за гаранционни искове е както следва:

   - Клиентът открива повреда и връща автомобила на дилъра за ремонт.

   - Дилърът отстранява повредата и връща автомобила на клиента, като подготвя гаранционен иск, базиран на причинените разходи.

   - Дилърът изпраща иска на D за обработка.

   - D проверява дали искът е обоснован и когато повредата се дължи например на производствен дефект, D уведомява M за необходимостта от ценова корекция.

   - M проверява дали искът е обоснован и когато M се убеди, че повредата се дължи на производствен дефект, компенсира D за разходите по отстраняване на повредата посредством корекция на първоначално платената цена.

5. Като вносител на дефектен автомобил D подава молба до митническите органи за възстановяване на мито за ценова корекция, извършена в рамките на 12 месеца след датата на приемане на декларацията за свободно обращение на стоката. Митническите органи проверяват дали резултатите от ревизията са достатъчно ясни, както и съответните гаранционни искови документи. По-специално митническите органи проверяват всички доказателства, че извършеният ремонт наистина произтича от установен производствен дефект. Освен това се потвърждава, че сумата, платена от M е свързана с разходите за отстраняване на повреда, възникнала във внасяния автомобил, за който се иска възстановяване на мито.

---

[5] Дефектите се установяват на базата на спецификациите на производителя и техническите норми, залегнали в съответната гаранционна документация.

Въпрос

6. Могат ли митническите власти да установят дали корекцията в цената може да бъде отчетена при определяне на митническата стойност по чл. 29 на Митническия кодекс и чл. 145.2 на ППМК?

Заключение

7. Страните при продажбата, която е основа за определяне на митническата стойност, базират общата цена, платена за стоките, на условието, че стоките са такива, каквито са описани в гаранцията. В договорните споразумения, определящи за продажбата на стоките са разпоредбите, специфициращи, че стоките са с определено качество (в съответствие със съгласувани технически норми). Това е условие за продажбата.

8. Продавачът и купувачът на стоките установяват, че към момента на въвеждане за свободно обращение внасяният автомобил е бил дефектен в резултат на повреди, възникнали по време на производството. Пред митническите власти, по задоволителен начин, трябва да се докаже следното:

   (i) необходимите клаузи в договора,

   (ii) наличието и приемливостта на производствения дефект,

   (ii) отстраняването на производствения дефект,

   (iv) корекция на цената в рамките на 12 месеца след датата на приемане на декларацията за въвеждане на стоките за свободно обращение.

9. Производителят трябва:

   а) да приеме и потвърди наличието на производствен дефект,

   б) да предприеме необходимите корективни мерки и

   в) да коригира платената цена в съответствие с договора.

10. По този начин митническите власти могат да постановят, че корекцията в цената следва да се отчете при определяне на митническата стойност по чл. 29 на Митническия кодекс и чл. 145.2 на ППМК.

ПРОУЧВАНЕ Б: ДОГОВОРНА СТОЙНОСТ ПРИ ГАРАНЦИОННО СЪБИТИЕ (ВРЪЩАНЕ)

Факти

1. Производител M в трета страна продава автомобили на вносител D в Общността.

2. Между M и D има сключен договор за продажба и дистрибуция. Договорът за продажба включва гаранционни клаузи. Всеки внесен автомобил получава свой индивидуален идентификационен номер. За всеки от новите автомобили M предоставя гаранция за изминато разстояние. Гаранцията е в сила от датата на регистрация на автомобила.

3. По силата на договора за продажба и гаранция M приема, че когато в рамките на пропътувани до 100 000 км. възникнат дефекти в резултат на използвани дефектни материали, некачествено производство и проектиране[6], се нарушава договора и M ще компенсира D за отстраняването на дефектите, като въведе корекция в първоначално платената цена.

4. Процедурата за гаранционни искове е както следва:

   - При установяване на повредата D я отстранява и изготвя гаранционен иск, базиран на направените разходи.

   - Когато повредата се дължи например на производствен дефект, D информира M за необходимостта от корекция на цената.

   - M проверява дали искът е обоснован, и когато M се убеди, че повредата се дължи на производствен дефект, компенсира D за разходите по отстраняване на повредата посредством корекция на първоначално платената цена.

5. Производителят M установява, че при определени условия на експлоатация, компоненти в окачването на някои автомобили могат да не функционират надеждно, което създава риск, свързан с пригодността на автомобила да участва в движението. Впоследствие, като превантивна мярка, M отправя молба до всички собственици на автомобили да ги върнат обратно в пункта, откъдето са закупени, за преглед и евентуална поправка.

   Това положение се добавя към конструктивните и дизайнерски аспекти на автомобила.

---

6 Дефектите се установяват на базата на спецификациите на производителя и техническите норми, залегнали в съответната гаранционна документация.

Въпрос

6. Могат ли митническите власти да установят дали корекцията в цената може да бъде отчетена при определяне на митническата стойност по чл. 29 на Митническия кодекс и чл. 145.2 на ППМК?

Заключение

7. Страните при продажбата, която е основа за определяне на митническата стойност, базират общата цена платена, за стоките на условието, че стоките са такива, каквито са описани в гаранцията. В договорните споразумения, определящи за продажбата на стоките са разпоредбите, специфициращи, че стоките са с определено качество (в съответствие със съгласувани технически норми).

   Това е условие за продажбата.

8. Митническите власти отбелязват, че:

   (i) необходимостта от извършване на преглед на автомобилите (и вероятно настройка или замяна на техни компоненти) зависи от определени условия на експлоатация, на които могат да бъдат подложени автомобилите,

   (ii) производителят разрешава прилагането на коректривни мерки като превантивна мярка,

   (iii) това положение се добавя към конструктивните и дизайнерски аспекти на

   автомобилите.

9. С това митническите органи решават, че прегледът и възможните корекции като превантивна мярка не представляват основа за прилагане на чл. 145.2 ППМК, тъй като от това условие могат да се ползват само действително дефектирали автомобили.

Коментар № 3 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) включване на роялти и лицензни такси в митническата стойност

Въведение

1. Практическото приложение на принципите в законодателството на Общността, от които се ръководи включването на суми, платени като роялти и лицензни такси в митническата стойност на внасяни стоки, трябва да бъде уеднаквено за цялата Общност. Настоящият коментар на Комитета за митническо остойностяване е създаден, за да предостави общи насоки по този въпрос.

2. Правните положения на Общността, свързани с включването на роялти и лицензни такси в митническата стойност са:

   - Чл. 32(1)(в), чл. 32(2) и чл. 32(5) на Митническия кодекс;
   - ППМК:
     -- Чл. 157 до 162;
     -- Приложение 23 – Тълкувателни бележки към чл. 32(1)(в) и (2).

3. Обхватът на термина „роялти и лицензни такси" по смисъла на чл.32(1)(в) от Митническия кодекс е дефиниран в тълкувателните бележки към чл. 32(1)(в) на Митническия кодекс и чл. 157(1) от ППМК.

   По-обща дефиниция може да бъде намерена в чл. 12(2) на "Модела на Конвенция за избягване на двойно данъчно облагане на приходите от капитал на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) (1977)", а именно:

   > "плащания от всякакъв вид, платени като отплата за ползването, или правото за ползване, на авторски права върху литературни, художествени или научни работи, включително кинематографични или всякакви патенти, търговски марки, дизайн или модел, план, тайна формула или процес, за използването или правото за използване на индустриално, търговско или научно оборудване, или за информация* тносно индустриален, търговски или научен опит"

4. Обикновено плащанията на роялти или лицензни такси се извършват под формата на редовни вноски (напр. месечни, тримесечни, годишни). Понякога плащанията

* Наричани обикновено „ноу-хау"

могат да приемат формата на единична паушална сума или дори на начална паушална сума (обикновено наричана „първоначална вноска"), последвана от редовни вноски. Вноските обикновено се изчисляват като процент от приходите от продажби на лицензния продукт.

5. Дефиницията на „ноу-хау", описана в алинея 12 на коментар на ОИСР относно чл. 12 на гореспоменатата Конвенция, е както следва

> "цялата неразкрита техническа информация, независимо дали може да бъде патентована или не, която е необходима за промишленото възпроизводство на продукт или процес, директно и съгласно същите условия; дотолкова доколкото е получено от опита, ноу-хау представлява това, което производителят не може да знае от обикновена проверка на продукта и обичайното познание за прогреса на техниката".

Права и ноу-хау

6. Търговските договори, включващи плащане на роялти и лицензни такси са почти неизменно обект на официални писмени „лицензни споразумения", в които обикновено подробно се специфицира лицензният продукт, естеството на предоставените права и ноу-хау, отговорностите на държателя и получателя на лиценза и методите за изчисляване и плащане на роялти и лицензни такси.

7. В повечето случаи проучването на лицензното споразумение осигурява адекватна информация за приложимостта на роялти или лицензна такса в митническата стойност на внасяни стоки. Освен това може да бъде необходимо да се отчетат също и условията в договора за продажба, както и свързаността, съществуващи между него и лицензното споразумение.

8. Очевидна е потребността от проучване на включването на роялти и лицензни такси в митническата стойност, когато самите внасяни стоки са обект на лицензно споразумение (т.е. те представляват лицензиран продукт). Такава потребност съществува и когато внасяните стоки са съставки или компоненти на лицензиран продукт, или когато внасяните стоки (напр. специализирано производствено оборудване или промишлена инсталация), сами по себе си изработват или произвеждат лицензен продукт.

9. „Ноу-хау", предоставено по силата на лицензно споразумение, често включва доставка на проекти, рецепти, формули и основни инструкции за употребата на лицензен продукт. По тази причина, когато такова ноу-хау се прилага за внасяни стоки, всякакви плащания на роялти и лицензни такси трябва да бъдат отчетени за включване в митническата стойност. Все пак някои лицензни споразумения (например в областта на „франчайзинга") включват доставка на услуги като обучение на служителите на лицензополучателя за производство на лицензни продукти или експлоатация на машини/технологична линия. Може да се включва и оказване на техническа помощ в области като мениджмънт, маркетинг, счетоводство и пр. В тези случаи плащането на роялти или лицензни такси за тези услуги не подлежи на включване в митническата стойност.

10. В много случаи проучването на лицензни споразумения и договори за продажба показва, че само част от заплатено роялти потенциално подлежи на облагане с мито. Когато по силата на лицензно споразумение извлечените изгоди представляват смес от потенциално облагаеми и необлагаеми с мито елементи, но лицензополучателят на практика не се ползва от необлагаемите елементи, независимо от всичко е правилно всички роялти и лицензни такси да се считат като подлежащи на включване в митническата стойност.

Роялти и лицензни такси, отнасящи се до стоките, подлежащи на остойностяване

11. При определяне дали роялти се отнася до остойностяваните стоки, ключовият проблем е не как се изчислява въпросното роялти, а защо се плаща то, т.е. какво фактически получава лицензополучателят в замяна на плащането (в тази връзка виж чл.161 ППМК). Така за вносен компонент или съставка на лицензен продукт, или вносно производствено оборудване или технологична линия, заплатеното роялти, базирано на реализираната продажба на лицензния продукт, може изцяло, частично или въобще да не е свързано с внасяните стоки.

Роялти и лицензни такси, платени като условие за продажбата на остойностявани стоки

12. Въпросът, на който трябва да се отговори в този контекст, е дали продавачът е готов да продава стоките без плащане на роялти или лицензни такси. Условието може да бъде изразено или подразбрано. В множеството от случаите в лицензното споразумение се специфицира, дали продажбата на внасяните стоки се обуславя от плащането на роялти или лицензна такса. Независимо от това не е от съществено значение, дали това ще бъде заявено изрично.

13. Когато стоките се закупуват от едно лице, а роялти или лицензна такса се плаща на друго лице, плащането може да не се счита като условие за продажбата на стоки, съгласно определени условия (виж чл. 160 от ППМК). Продавачът или свързано с него лице могат да се разглеждат като изискващи от купувача да извърши плащането, ако например мултинационална компания закупува стоки от един филиал на компанията, а роялти трябва да се заплати на друг филиал на същата компания. По подобен начин същото се отнася и когато продавачът е ползвател на лицензна на получателя на роялти, а последният контролира условията за продажба.

Изчисляване на сумата, добавяна към действително платена или подлежаща на плащане цена, представляваща роялти или лицензна такса (чл. 32(2) на Кодекса и прилежаща Тълкувателна бележка)

14. По принцип роялти и лицензни такси се изчисляват след вноса на стоките, които ще се остойностяват. В такива случаи крайното остойностяване може да се отложи във връзка с чл. 257(3) на ППМК. Общата корекция може да се определи въз основа на резултатите в рамките на представителен период и редовно да се

актуализира. Това е въпрос на споразумение между вносителите и митническите власти.

15. Когато в митническата стойност следва да се включи само част от роялти, особено желателно е провеждането на консултация между вносителя и митниците.

16. Базата за разпределяне на общото плащане на облагаеми и необлагаеми елементи понякога може да се съдържа в самия лицензен договор, когато, например, 7% общ роялти може да бъде определен като представляващ 3% за патентни права, 2% за маркетингов ноу-хау и 2% за използване на търговска марка. По-често, обаче, базата за разпределяне не може да бъде установена. Съответните стойности за права и ноу-хау могат понякога да се установят чрез оценяване размера, до който се прехвърля или ползва ноу-хау и тази сума се приспада от общия платен или подлежащ на плащане роялти.

17. По съвместна молба на вносителя и митниците, лицензодържателят може да посочи съответно разпределение на базата на негови изчисления.

18. Допълнителната проверка на кореспонденцията между лицензодържателя и лицензополучателя и вътрешните отчети относно преговорите, които са предхождали изготвянето на лицензния договор, често съставлява основата за разпределяне, когато на пръв поглед изглежда невъзможно да се направи такова.

<u>Изключения</u>

19. В съответствие с чл. 32(5) на Кодекса, роялти и лицензни такси не трябва да се добавят към действително платената или подлежаща на плащане цена, когато те представляват:

(а) разходи за правото за бъдат възпроизвеждани внасяните стоки в Общността; или

(б) плащания, направени от купувача за правото да разпространява или препродава внасяни стоки, ако тези плащания не представляват условие за продажба на стоки за износ в Общността.

<u>Приложимост на чл. 32(1)(б) на Кодекса</u>

20. Разпоредбите от чл. 32(1)(а) до (д) от Кодекса, засягащи добавките към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяни стоки, се разглеждат всяка в своя обхват. По този начин плащанията, спадащи към определението за роялти и лицензни такси, трябва да се разглеждат изцяло по смисъла на чл.32(1)(в) от Кодекса. Когато изискванията на тази разпоредба не са спазени, такива плащания трябва да се разглеждат по чл. 32(1)(б).

Забележка:

Виж също Съвещателни мнения 4.1 до 4.3 на Световната митническа организация (СМО) и проучвания 8.1 и 8.2 на СМО относно приложението на чл. 8(1) от Споразумението; също и Дело № C 116/89 на Съда на Европейските общности.

Коментар № 4 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно разпоредбите в ППМК, отнасящи се за прилагането на обменни курсове при определяне на митническа стойност[7]

1. Правилата относно обменните курсове, използвани за определяне на митническата стойност на внасяни стоки са изложени в Чл. 168 до 172 от ППМК. Те следват основните принципи, представени в чл. 35 на Кодекса, който гласи, че използваните обменни курсове:

   - трябва да отразяват ефективно текущата стойност на валутите в търговски

   сделки;

   - да са публикувани от компетентните власти на страните членки; и

   - да се прилагат в рамките на определен период.

2. Съществените фактори на разпоредбите, касаещи обменни курсове, се състоят в това, че при определяне на митническата стойност, обменните курсове се определят ежемесечно, и ако няма съществени колебания на валутния пазар, които да ги засягат (виж чл. 171(1)), те остават непроменени в рамките на месеца. За определяне на обменните курсове съществуват специфични разпоредби използвани при подаване на периодични декларации.

3. Дотолкова доколкото обменните курсове са фиксирани до четиринадесет дни преди прилагането им в сила и обикновено се прилагат без промяна в рамките на един месец, правилата улесняват прилагането на опростени процедури.

Разпоредбите на чл.168 до 172 на ППМК са коментирани по-долу.

[7] Виж също Заключение № 1 за предварително фиксирани обменни курсове

Чл. 168 ППМК

Чл. 168 дефинира определени изрази.

Алинея (а)

Изразът „регистриран курс" обикновено се отнася до обменен курс за чужда валута, регистриран от Европейската централна банка за редица валути спрямо еврото или за други валути, спрямо цена „продава", регистрирана на най-представителния обменен пазар или пазари. По отношение на използвания курс, страната членка може да посочи алтернативната възможност, спомената във втория абзац за обменен курс, вместо курс „продава".

Ако в различни моменти в рамките на един и същи ден, са регистрирани няколко обменни курса, курсът, използван за целите на митническата стойност, е последният регистриран курс, публикуван по начина, описан в чл. 168(б).

Алинея (б)

За целите на чл.168 и 172 е необходимо информацията за „регистрираните курсове" да бъде предоставена на лицата, на които е необходима. За осъществяване на това страните-членки избират най-подходящите за тях средства. Избраните средства могат например да включват държавен вестник или друга официална форма на комуникация/публикация, а при отсъствие на подходящи средства, официални известия, изпратени до митническите власти. Информацията може да бъде предоставена и посредством системи „телетекст" или компютърни информационни системи (напр. по Интернет*) или всякаква друго, подходящо електронно средство, както и посредством комбинация от гореизброените средства.

Алинея (в)

Изразът „валута" обхваща не само национални и международни валути, но също така и разчетни единици, използвани за изготвяне на търговски фактури, като например. Разчетните парични единици, използвани от МВФ.

Чл. 169 ППМК

Алинеи 1 и 2

Регистрираните обменни курсове на валутните пазари от предпоследната сряда, се приемат за курсове, които трябва да бъдат използвани в рамките на следващия календарен месец. Тези курсове трябва да бъдат публикувани на деня, в който са регистрирани или на следващия ден (ако не са, се прилагат условията от чл. 169(3) –

* http://www.ecb.int

виж по-долу). Трябва да се отбележи, че тези курсове могат да бъдат заменени с други, като курсове, използвани на следващата или на някоя от следващите сряда; това може да стане, ако са в сила разпоредбите от чл.171(1) или (2) (виж по-долу).

Алинея 3

Разпоредбата се отнася за ситуации, в които обменният курс не е регистриран на предпоследната сряда (за всички или за конкретна валута), или когато обменните курсове, обект на котировка на предпоследната сряда, не са публикувани на същия или следващия ден.

Липсата на котировка може да възникне по причина на затваряне на валутните пазари поради национални празници или прекратяване на сделките поради официално

изравняване на валутни курсове. Прекратяване например, може да възникне, когато правителството на трета страна желае да изравни своята валута и изисква прекратяване на сделките с тази валута в целия свят за фиксиран период от дни.

Липсата на публикация може да се дължи на причини като например обичайният ден на публикуване да съвпада датата на национален празник или вследствие прекъсване на доставката на услуги (напр. електрозахранването), както и когато обществени действия въздействат върху процеса на обнародване или разпространение на публикации.

Пример за приложението на чл. 169(3)

Решението за използване на последния публикуван курс в рамките на предходните четиринадесет дни се прилага, когато пазарите са затворени в сряда и вследствие на това на този ден не са регистрирани никакви обменни курсове. Например, ако 24 декември се пада в сряда и пазарите са затворени от събота 20 декември до четвъртък 1 –ви януари включително, то съгласно чл. 169, от 1-ви януари ще се използва курсът, регистриран на 19 декември.

Чл. 170 ППМК

Тази разпоредба се отнася за ситуации, в които конкретни валути се регистрират рядко или никога от държавите членки, тъй като са рядко търсени на валутния пазар; или когато обичайно регистрирани валути, поради някои изключителни обстоятелства, нямат регистриран обменен курс, публикуван в предходните 14 дни.

В гореспоменатите случаи, държавата членка, определя курсовете, които трябва да се прилагат, в зависимост от преценката на най-подходящите налични средства. Например, митническите органи може да бъде уведомена от централната банка на държавата членка или чрез публикация от друга държава членка.

Чл. 171 ППМК

Целта на разпоредбата е да гарантира, че обменните курсове, използвани за определяне на митническа стойност, остават в разумен диапазон (5% над или под), текущо регистрираните курсове на валутните пазари. В съответствие с това, членът предвижда, че трябва да бъде проверен курсът, регистриран на последната сряда от месеца, предшестващ месеца на приложение, и ежеседмично да се следи курсът в рамките на въпросния месец. За целта е необходимо да се изчислят параметрите с 5% над/под стойността на установения или използван курс, какъвто може да е случая (виж по-долу). Ако параметрите не са надвишени, в съответствие с чл. 169, месечният курс се прилага без прекъсване.

Алинея 1

Проверката на курса, регистриран в последната сряда на предходния месец, обикновено се извършва в четвъртък след публикуване на последния курс от сряда. Сравняват се курсовете от последната сряда и курсът от предпоследната, (който се предвижда да влезе в сила на 1-во число следващия месец) Ако курсът от последната сряда се различава с ±5 или повече процента, от следващата сряда ще се прилага новият курс, заменящ текущо използвания курс. Курсът остава в сила до края на месеца освен ако самият той не бъде заменен, след ежеседмичната проверка на курсовете, регистрирани в сряда (виж алинея 2 по-долу).

Алинея 2

Курсът, регистриран на някоя от средите на текущия месец, (обикновено публикуван в четвъртък), се сравнява с използвания курс (т.е. обикновено това е курсът, регистриран на предпоследната сряда от предходния месец). Ако курсът, регистриран на някоя от средите, се различава с (±) 5% или повече от използвания курс, новият курс заменя текущо използвания, считано от следващата сряда. Той ще остане в сила до края на месеца на приложение, освен ако в рамките на този период не бъде задействана, веднъж или повече пъти, предпазната клауза.

Алинея 3

Третира ситуацията, при която в сряда валутните пазари са затворени и като следствие на този ден не може да се регистрира обменен курс. Например ако 1-ви януари е сряда и валутните пазари на този ден са затворени, курсовете, регистрирани във вторник 31 декември, ще представляват курсове, използвани за целите на сравнението, определящо дали да се задейства предпазната клауза, считано от 8 януари, сряда.

Чл. 172 ППМК

Това условие цели да позволи на декларatorите да използват единен обменен курс за целия период, в който им се разрешава да представят своите декларации, в контекста на опростени процедури за допускане за свободно обращение.

Коментар № 5 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно значението на термина „посочени отделно” в разпоредбите за остойностяване на стоки за митнически цели

Въведение

1. Митническият кодекс и ППМК специфицират включване или изключване на определени елементи от митническата стойност на внасяни стоки. С оглед на еднаквото третиране на вносителите в това отношение, практическото приложение на тези разпоредби трябва да бъде уеднаквено в рамките на Общността. Предназначението на настоящия коментар е да служи като насока за обяснение на значението на термина „посочени отделно”.

2. Условие за допускане на изключване на определени елементи от митническата стойност на внасяни стоки е те да бъдат „посочени отделно” от действително платена или подлежаща на плащане цена за стоките.

3. Споменатите елементи са описани в чл. 33 на Кодекса:

   - мита или други разходи, платими в Общността при внасянето или продажбата на стоките;
   - разходи за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, предприети след внасяне;
   - транспортни разходи за стоките след пристигането им на мястото на въвеждане на митническата територия на Общността;
   - такси за правото за възпроизвеждане на внасяните стоки;
   - комисионните за покупка;
   - лихви;

   В контекста на митническото складиране, се прилагат подобни разпоредби (чл. 112 на Митническия кодекс).

   Общи указания относно третирането на тези елементи са представени в алинеи 4 до 7 по-долу. Някои от елементите са коментирани конкретно в алинеи 8 до 17.

Общи положения

4. За да бъде удовлетворено условието даден елемент да е "посочен отделно" е необходимо не само да се отправи искане в съответните клетки на декларация D.V. 1, но когато е възможно да се установи естеството на елемента и неговата сума в парично изражение.

5. Всеки тип търговска документация, включително документите с дългосрочна валидност, отнасящи се до повече от една сделка за внасяне, (напр. договор,

фактура за стоки или транспорт), отнасящи се до остойностяваните стоки, по принцип може да послужи за установяване на „вида” и „сумата”. Ако такава търговска документация липсва, за целта могат да се използват и транспортните разходи, ако декларантът представи извлечение, включващо списък на тарифите за превоз, прилагани обикновено за въпросния вид транспорт, доказващи как е формирана "сумата". Ако митническите органи изискват това, може да се наложи декларантът да представи съответният списък на тарифите.

Въпреки това, митническите органи имат право да извършат проверка дали декларираните „вид” и "сума” не са фиктивни. Тази проверка е особено наложителна в случаите, когато исканите отбиви се основават единствено върху становища на купувача, продавача или декларатора.

6. За да се улесни остойностяването, декларантът трябва да сключи предварително споразумение, за да притежава необходимото документно доказателство, споменато в алинея 5 по-горе, към момента на приемане на митническата декларация. Независимо от това, в случаите, когато към този момент необходимите документи не са в наличност, митническите органи могат да отпуснат период от време, определен в съответствие с чл. 256 от ППМК, в рамките на който декларантът да придобие въпросните документи и да ги представи пред митническите органи. За да получи тази възможност, обикновено митническите органи ще изискват декларантът да поеме писмено задължение по отношение на разрешения му срок.

7. Обикновено, преди допускане на отбив при определянето на митническа стойност, е необходимо да бъдат спазени разпоредбите, споменати в горепосочените алинеи от 4 до 6.

Мита и други данъци

8. Указания за значението на термина „посочени отделно” по отношение на мита и други такси, платими във връзка с внасяне или продажба на стоки са представени в Съвещателно мнение на Техническия комитет по Митническа стойност към СМО. Това Съвещателно мнение № 3.1 гласи, че митата и таксите в страната на вноса не съставляват част от митническата стойност, дотолкова доколкото поради същността си, са разграничени от действително платена или подлежаща на плащане цена. Фактически те са обществено достъпни.

9. В този контекст „посочени отделно” има на практика същото значение както „разграничени”. Фактите, на които се основава Съвещателното мнение гласят, че митата/таксите не се посочват отделно върху фактурата; но очевидно в контекста на Съвещателното мнение трябва да се предположи, че върху фактурата или някой от придружаващите документи, се съдържат някои ясни индикации, че действително платената или подлежаща на плащане цена включва тези разходи.

10. В съответствие с алинея 4 по-горе, сумата, която трябва да бъде изключена от митническата стойност, трябва да бъде отразена в декларация D.V. 1.

Лихви

13. По отношение на изключването на лихвите от митническата стойност, в чл. 33(1)(в) на Митническия кодекс са изложени разпоредбите в допълнение на това да бъдат „посочени отделно”. Очаква се документът, съдържащ писмено финансово споразумение, отнасящо се до тази разпоредба, да служи за установяване на сумата, отразена върху декларация D.V. 1 в съответствие с разпоредбите на горепосочената алинея 5.

Разходи за транспорт на стоките след тяхното пристигане на мястото на въвеждане в митническата територия на Общността

14. *(заличен)*

15. Третирането на транспортните разходи в рамките на Общността при случаите, когато стоките са фактурирани по еднаква франко цена до получателя, съответстваща на цената на мястото на въвеждане в митническата територия на Общността, е обект на разпоредбите, изложени в чл. 164(б) на ППМК.

16. Когато в други случаи стоките се внасят на цена, включваща доставката франко цена до получателя в рамките на митническата територия на Общността, фактурата или друг търговски документ може да не прецизира отделно транспортните разходи вътре в Общността. В такива случаи, при въвеждане в митническата територия, е вероятно декларантът да попълни в ЕАД митническа стойност, която не включва транспортните разходи в рамките на Общността, а да отрази тези разходи в декларация D.V. 1. Само по себе си, това разбира се е недостатъчно, за да бъдат считани разходите като „посочени отделно”. Сумата, която трябва да бъде изключена, трябва също да се установи по начина, споменат в горепосочената точка 15.

17. За целта са приемливи различни методи, показващи как е определена сумата, подлежаща на изключване.

    Например:

    (а) Ако стоките се превозват с различни видове транспорт, описан в един общ транспортен документ до точка отвъд мястото на въвеждане в митническата територия на Общността, и ако е установена единствено общата стойност на този транспорт, частта от него, която може да се отдаде на транспортните разходи, възникнали след въвеждане в Общността, се изчислява чрез разпределяне на разходите пропорционално на изминатото разстояние извън и вътре в митническата територия на Общността, като тази част може да бъде приета за целите на чл. 164(а) от ППМК.

    (б) Ако общите разходи за транспорт са неизвестни, (напр. в случай на „цена франко получателя”), или ако по някакви други причини разпределението се счита за неприемливо, е възможно за целите на чл.164(а) от действително платената или подлежаща на плащане цена да се приспадне сума, съответстваща на действителните разходи за транспорт след въвеждане в митническата територия на Общността, а ако това е невъзможно, на обичайната цена за такъв транспорт. В последния случай е разумно да се

очаква, че разрешеното приспадане, свързано с вътрешния транспорт, не бива да надвишава разходите, съответстващи на транспортните тарифи, прилагани обикновено за същия вид транспорт в страната на въпросния превозвач; а приспаднатата сума не може да превишава сумата, определена съответно с минималния транспортен разход за Общността.

Коментар № 6 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно документи и информация, които митнически органи могат да изискват като доказателство за определяне на митническа стойност

Въведение

1. Декларацията за стойността представлява документ, в който декларторът представя информацията, необходима за определяне на митническата стойност на внасяни стоки.

2. Като останалите декларации или документи, представени пред митническите органи, информацията, съдържаща се в декларацията за стойността, трябва да бъде удостоверена с поддържащи доказателства. Декларацията за стойността обикновено се придружава от определени документи (напр. фактури), в подкрепа на конкретно декларирано съдържание. Независимо от това, когато необходимата информация в документална или друга форма, в подкрепа на данни от декларацията за стойността е недостатъчна, митническите органи имат правото да изискат от декларатора да предостави допълнителни подробни отчетни данни или информация.

3. Декларирането на данни, свързани с митническата стойност, се извършва върху формуляр декларация D.V. 1, представен в Приложение 28 и 29 на ППМК. Все пак, за деклариране на подробни данни, необходими за целите на остойностяването, формулярът D.V. 1 не винаги е необходим. При конкретни обстоятелства, митническите органи могат да отменят необходимостта от деклариране върху формуляр D.V. 1 (виж чл. 178(3) и 179(1) на ППМК или може да разрешат промяна във формата за представяне на необходимата информация (виж чл. 180 от същата разпоредба). Ето защо отпратките в настоящия документ към клетката във формуляр D.V. 1 са само индикативни и не означават, че формуляр D.V. 1 се изисква задължително.

Правна основа

4. Общото правило на митническите органи за изискване на документи или информация в подкрепа на декларацията за стойността е изложено в чл. 14 от Митническия кодекс. Чл. 178 и последващите го членове в ППМК също съдържат конкретни изисквания по задълженията на лицата, изготвящи декларация за стойността.

<u>Документи и информация, която митническите органи могат да изискват в процеса на определяне на митническата стойност</u>

5. Чл. 14 от Митническия кодекс изисква за определяне на митническата стойност цялата необходима информация и документи да бъдат представени пред Митническите органи. Разпоредбата не определя каква информация или документи са необходими в подкрепа на различните декларирани елементи.

6. В ППМК са споменати и конкретни документи, които могат да послужат за остойностяване на конкретен деклариран елемент, напр.:

- копие от фактура, в чл.181 и 218(1)(а),
- транспортен документ, опаковъчен лист или друг документ чл. 218(2).

Независимо от това споменатите по-горе документи могат да се окажат недостатъчни, за да изпълнят изискванията на митническите органи по отношение на верността и точността на всеки деклариран елемент в декларацията за стойността.

7. В следващите примери, (които не са изчерпателни), се посочват някои от документите, които митническите органи могат да изискват, в зависимост от обстоятелствата на сделката и/или в случай на съмнение по отношение на някой или всички декларирани елементи.

(а) <u>Търговска фактура за стоки, ако е налична (клетка 4 от декларация D.V. 1)</u>

Съгласно чл. 181 от ППМК, декларatорът трябва да предостави на митническите власти копие от фактурата, на базата на която се декларира стойността на внасяните стоки. Очевидно е, че фактура може да бъде представена само когато остойностяваните стоки са били продадени.

Все пак съществуват случаи, когато стоките могат да бъдат продадени и без фактура. В тези случаи вносителят трябва да представи документи, които могат да се счетат за равностойни на фактурата. Фактура може да се използва/изисква не само за установяване на цена, по смисъла на чл.29 от Митническия кодекс, но също за установяване на други елементи например следните:

- Цената на стоките при препродажба в Общността за целите на прилагане на дедуктивния метод, изложен в чл. 30(2)(в) на Митническия кодекс;
- стойността на спомагателни стоки/услуги (клетка 14 от декларация D.V. 1)

(б) <u>Договор за продажба (клетка 5 от декларация D.V. 1) може да се използва/изисква за подкрепа на различни аспекти от фактурата, като:</u>

- всяко възможно ограничение, условие или съображение (клетка 8 от декларация D.V. 1);

- всяко възможно споразумение между продавач и купувач, оказващо влияние върху митническата стойност на стоките (клетка 9(б) и 16 от декларация D.V. 1);
- разходите, споменати в клетка 20 на декларация D.V. 1 (дейности, предприети след внасяне);
- валута, в която е определена цената (чл. 35 от Митническия кодекс);
- договори и друга документация, имащи отношение към правото на възпроизводство за внасяни стоки (чл. 33(г) от Митническия кодекс).

(в) Договор за роялти, за установяване дали плащането на роялти (клетка 9(а) от D.V. 1) трябва да бъде включено в митническата стойност, и ако това е така, до каква степен (клетка 15 от декларация D.V. 1).

(г) Договор с агент за определяне на добавки за комисионни или брокераж (клетка 13(а) и (б) от декларация D.V. 1) или за изключване на комисионна за покупка.

(д) Транспортни и застрахователни документи за определяне на:

- условията на доставка (клетка 3 от декларация D.V. 1)
- разходите за доставка на мястото на въвеждане (клетка 17) и
- разходите за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане (клетка 19).

(е) Счетоводни регистри и най-вече тези на вносителя или купувача, за да се определи действителният трансфер на средства до износителя или продавача, или за получаване на информация за комисионни, печалби или общи разходи при прилагане на дедуктивни метод и метода на изчислената стойност.

(ж) Списък на тарифите за превоз за остойностяване на транспортните разходи в определени случаи, изложени в следните разпоредби:

- чл. 32(1)(е) на Кодекса
- чл. 152(1)(а)(ii) и 164 на ППМК

(з) Други документи, например:

- по отношение на собствеността върху компаниите, участващи в сделката, за установяване на възможна свързаност между продавача и купувача, (чл. 143 от ППМК).
- фактура и договор за продажба или прехвърляне разходи за квота
- фактура за плащания за издаване на сертификати за автентичност

- договори за реклама, маркетинг и други дейности, предприети след вноса

- финансови документи, напр. за установяване на сумата на лихвите

- договори, лицензни споразумения или други документи, отнасящи се до авторски права.

Форма на представяне на документите

8. Документите представляват доказателствени средства, чиято форма може да варира. Тяхната основна функция трябва да отразява търговския живот на стоките и да включва данни за сделката, към която те спадат. В съответствие с това митническите органи трябва да са подготвени да приемат документите независимо от тяхната форма, дотолкова доколкото:

(а) автентичността на документа не подлежи на съмнение и

(б) информацията, съдържаща се в документа, е подходяща за подкрепа на декларираните елементи или изисквана информация.

9. Пример, илюстриращ различията във формата на представяне, е документът, в който купувачът, посочва получените от него стоки и тяхната цена. Купувачът и продавачът са постигнали предварително договорно споразумение, че такива документи са приемливи за целта. Информацията, съдържаща се в документа, е същата като информацията, съдържаща се обикновено във фактурата. Факт е, че купувачът, а не продавачът, издал документа, не би предположил, че той трябва да бъде отхвърлен по силата на чл. 181 от ППМК. Митническите органи могат да приемат такъв документ за определяне на митническата стойност на внасяни стоки, след разглеждане на всеки конкретен случай, като при това отчитат:

а) средствата за проверка на съдържащата се в него информация,

б) надеждността на купувача и

в) данните, представени в договора за продажба.

10. Представянето на документи може да варира в съответствие със средствата, използвани за неговото предаване, напр. копия, изпратени по факс или EDI. И в тези случаи митническите органи могат да приемат всякакви подобни документи или други доказателствени форми в съответствие с разпоредбите, изложени в алинея 8 (виж също чл. 224(2) на ППМК).

По принцип фактурата за митнически цели:

(а) не трябва да е подписана или да е в оригинал

(б) може да бъде обозначена със „само за митнически цели” или „проформа фактура” (или подобно). При някои обстоятелства такива документи са приемливи за стоки (напр. подаръци, мостри), които не са част от продажба. Независимо от това, за стоки, обект на продажба, такива фактури ще се считат за предварителни и впоследствие трябва да бъдат заменени с окончателна фактура.

(в) трябва да бъдат преведени, ако митническите органи изискват това.

Лица, отговорни за представяне на документи и информация

11. Чл. 14 от Митническия кодекс гласи, че ”…всяко лице или предприятие, пряко или непряко ангажирано във вносни операции… трябва да предостави на митническите власти всички необходими документи, информация и съдействие, във всеки един период от време…”.

    В допълнение към разпоредбите, залегнали в чл. 178 до 181(а) на ППМК, чл. 64 от Кодекса предвижда, че декларатор е „всяко лице, способно да предостави или да разпореди предоставяне на митническите власти….на всички документи, чието представяне е предвидено....".

    Лицата, изготвящи декларацията за стойността, имат конкретни задължения, посочени в чл.178 на ППМК, според които те трябва:

    - да са местни лица за Общността,
    - да разполагат със съответните факти.

    По отношение на притежанието на съответните факти декларантът е отговорен:

    (а) за предоставяне или разпореждане за предоставяне на информация за прилагане на вторични методи за определяне на стойността (чл. 178(3) ППМК).

    (б) за предоставяне на всякаква допълнителна информация или документи (чл. 178(4) ППМК), и

    (в) за предоставяне на едно или две копия от фактурата (чл. 181 ППМК).

12. Това не ограничава митническите органи да изискат документи от лица, различни от декларатора, напр. когато се иска приспадане на комисионната за покупка и митническите органи смятат, че фактурата, издадена от производителя на внасяните стоки, е необходима за определяне на тяхната сума.

    В този случай митническите органи могат да изискат от останалите страни освен декларатора, (напр. производителя или агента по покупката), да предоставят необходимата документация.

Поверителен характер на документи и информация, предоставени на митническите органи

13. Цялата информация, която по своето естество е поверителна или е предоставена на базата на поверителност, не трябва да се разкрива от властите освен съгласно разпоредбите, залегнали в (чл.15 от Митническия кодекс).

Отговорност за точността на предоставената информация и документи

14. Подаването на декларация за стойността е еквивалентно на поемане на ангажимент за носене на отговорност от страна на декларатора, и по-специално по отношение на автентичността на представените документи (чл.178(4) от ППМК).

Право на митническите органи да задържат представени документи

15. Документите представени от декларатора, трябва да се съхраняват от митническите власти съгласно действащите законови норми. При издаване на фактура на лице, установено в трета страна членка на Общността, декларатоpът трябва да представи на митническите органи две копия от фактурата, като едното от тях трябва да бъде върнато на декларатора в съответствие с процедурите, предвидени в чл.181(2) на ППМК.

Приемане и одобрение на информация, представена на митническите власти

16. Митническите органи имат правото да изискат допълнителна информация в съответствие с чл. 181а, алинея 2. Гореспоменатите документи могат да бъдат представени и проверени в контекста на такава процедура. Независимо от това, митническите власти не са ограничени единствено до проверката на документите, описани в настоящи коментар.

Коментар № 7 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) относно прилагането на член 147 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 от 2 юли 1993.

1. Въведение

Приложението на горепосочените разпоредби трябва да е уеднаквено за цялата Общност. Настоящият коментар на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) е написан, за да служи като ръководство за пояснение на разпоредбите.

2. Обхват на разпоредбите

Чл. 147 от Регламент № 2454/93 се прилага в случаите, когато:

- митническата стойност на стоки се определя съгласно чл. 29 от Регламент № 2913/92.
- преди въвеждането им на територията на Общността стоките са били обект на една или повече продажби или на продажба, извършена на територията на Общността, но преди декларирането им за свободно обращение.

Чл. 147 се занимава само с обхвата и приложението на разпоредбата, свързана с „действително платената или подлежаща на плащане цена за стоки, продадени за износ в митническата територия на Общността", разглеждано в чл.29 (1) на Митническия кодекс. Другите условия на чл. 29 и особено онези, отнасящи се до продажби между свързани лица, както и разпоредбите на чл. 32, не са засегнати.

3. Пояснение

3.1 Случаи с една продажба

Първото изречение на чл. 147 гласи „за целите на чл. 29 от Кодекса фактът, че стоките, обект на продажба, са декларирани като предназначени за свободно обращение, трябва да се счита като достатъчен признак, че те са продадени за износ в митническата територия на Общността". Отнася се за ситуации, когато стоките са продадени само веднъж. Следователно разпоредбата приема, като общо правило, че фактът на въвеждане в митническата територия на Общността е достатъчно доказателство, че стоките са продадени за износ в ЕС.

3.2 Последователни продажби

3.2.1 Последна продажба: във второто изречение на чл. 147, подходът, описан в т. 3.1 по-горе, се разширява и за случаите, когато, преди да бъдат внесени, стоките са продадени повече от един път; в тези случаи се прилага подобно условие към последната продажба, извършена преди въвеждане на стоките. С други думи, за последната продажба се прилага признакът, че стоките са продадени за износ в Общността (без необходимост от представяне на допълнителни доказателства), като тази продажба се приема за водеща при въвеждане на стоките в Общността. Трябва да се отбележи, че в контекста на това условие, като последна продажба се счита последната продажба, извършена в търговската верига преди въвеждане на стоките в митническата територия на Общността.

3.2.2 Предишна продажба: когато въпросните стоки са обект на предишна продажба, (т.е. различна от последната продажба, описана в т.3.2.1 по-горе), декларантът може да поиска от митническите власти да приемат предишната продажба като база за митническата стойност, но само ако съумее да докаже обстоятелствата, довели до износ на стоките за митническата територия на Общността.

Като допълнителна улесняваща мярка, „последната продажба" може да се отнася и до продажби, извършени, когато стоките вече са на територията на ЕС (напр. складирани).

4. Критерии, отнасящи се до доказателствата, които трябва да бъдат представени от декларатора

Фактите, установяващи че стоките са продадени за износ в митническата територия на Общността, могат да бъдат доказани по редица начини и като илюстрация на това е подготвена серия от стандартни случаи на внасяне. Тези случаи са изложени в Приложение I.

Изхождайки от третото изречение от чл. 147, фактите, които доказват, че стоките са продадени за износ в митническата територия на Общността, могат да включват следните доказателствени елементи:

- стоки, произведени в съответствие със спецификациите на ЕС или идентифицирани (съгласно носената от тях маркировка) като стоки, които нямат друга употреба или местонахождение;
- въпросните стоки са произведени или изготвени специално за купувач от ЕС;
- специфични стоки, заявени от посредник, получаващ стоките от производителя, като стоките са доставени директно в ЕС от същия производител.

5. Отговорности на декларатора

5.1 Общи положения

Отговорност за деклариране на елементите, необходими за определяне на митническата стойност, носи лице, описано в чл. 178(2) на ППМК, което трябва да разполага с всички факти, разбити по елементи в декларацията, отнасяща се до митническата стойност (формуляр декларация D.V. 1), използвани за определяне на митническата стойност.

5.2 Последователни продажби

По отношение на разпоредбите в чл. 147, декларatorът трябва да посочи базата, на която желае да се определи митническата стойност на стоки, като изискванията към доказателствата са както следва:

- когато декларацията се базира на 2-то изречение от чл. 147, (т.е. последната продажба от търговската верига), в зависимост от потребностите, е правилно да се идентифицира тази продажба с помощта на доказателства, свързани с обстоятелства по въпросната сделка (напр. дата на договора за продажба, както е посочено в клетка 5 на декларация D.V. 1, местоположение на купувача, място в търговската верига).

- когато декларацията се базира на 3-то изречение от чл. 147, (т.е. съответна предишна продажба), предоставеното на митническите власти доказателство трябва да доказва, че продажбата отговаря на изискванията, посочени в горепосочената алинея 4.

Ако декларatorът не е в състояние да представи необходимото доказателство по отношение на предишна продажба на базата, на която е извършено определянето на митническата стойност, то трябва да се прибегне към използване на последна продажба (както е споменато в алинея 3.2.1 по-горе), за да може определянето на митническата стойност да се извърши съгласно метода за договорна стойност.

Приложение I

<u>Обяснителна бележка</u>

Настоящото Приложение съдържа група примери, отнасящи се до случаи, в които преди въвеждането им в митническата територия на Общността стоките са продавани два или повече пъти.

Фактите са изложени в колона 1, а оценката на подхода на съответното третиране за определяне на митническата стойност, по смисъла на чл. 147 от ППМК, е изложена в колона 2.

За краткост, алтернативните изречения от чл. 147, които биха могли да бъдат приложени към всеки от случаите, са посочени в колона 2 по следния начин:

Тест 1 : 2-ро изречение от редактирания чл. 147--

> последната продажба, водеща до въвеждане на стоките на митническата територия на Общността.

Тест 2 : 3-то изречение от редактирания чл. 147--

> всяка друга продажба, на базата на която може да се доказва по задоволителен за митническите власти начин, че стоките са продадени за износ в митническата територия на Общността.

Пример 1:	Коментар
Ситуация - Canimpco от Париж поръчва 1000 ризи от Vimco от Брюксел на цена 7.20 ECU всяка, доставени в Париж. Vimco разполага със складов запас от 8000 в складова база в Тайван, закупени първоначално от производителя там на цена 4.50 ECU всяка. Vimco урежда транспортът на ризите от склада до Canimpco, вносител на ризите.	Продажбата при цена 4.50 ECU не отговаря на теста за „последна продажба в търговската верига", нито е възможно да се доказва, че съответната продажба е извършена за износ в ЕС.
Пример 2:	**Коментар**
Ситуация - Indexco купува ръчно гравирани дървени масички за кафе в Индия и ги съхранява в складова база в Бомбай, в очакване на клиенти. След посещение във Франция, търговският мениджър на Indexco вярва, че в Общността съществува пазар за продуктите на неговата компания и изпраща с кораб десет образци от осем различни вида маси за остойностяване в Бордо. Осемте типа маси струват на Indexco средно по 2000 рупии всяка. Докато корабът прекосява Атлантическия океан Indexco продава всичките осемдесет масички за кафе на Montabco в Париж за 6,400 ECU, F.O.B. Бомбай. Преди стоките да пристигнат в Бордо, те са препродадени от Montabco на клиент в Брюксел за 7,200 ECU.	На базата на чл. 147, декларатoрът не може да използва цената от 2000 рупии/бройка. Това не е "последна продажба в търговската верига" (Тест 1) и не може да се покаже, че въпросната продажба е за износ на стоки в Общността. Освен това продажбата при цена 6,400 ECU също не отговаря на Тест 1, но е възможно да се покаже, че по време на транзит стоките са били продадени на тази цена в Общността.
Пример 3:	**Коментар**
Пример 3а **Ситуация** - Canexco, компания с главен офис в Малта, купува петролни продукти от Indexco, компания в трета страна, и ги съхранява в съоръжения на територията на Малта. Стоките отговарят на стандартите, приложими на пазарите както на ЕС, така и в Малта. След три седмици, Canexbo продава въпросните продукти на Fimco, белгийска компания и изпраща на консигнация стоките от	Стоките не са закупени от Canexco в контекста на продажба за износ в ЕС. Независимо от това, че стоките отговарят на нормите, приложими в ЕС, те не могат да бъдат разглеждани като продадени за износ в ЕС. Те са продадени от Indexco с предназначение в Малта. Следователно първата продажба не отговаря

Пример 3б **Ситуация** - Canexco фирма, установена в трета страна, закупува петролни продукти в трета страна, отговарящи на нормите на пазара в ЕС. Покупките са извършени след като Canexco получава конкретна поръчка от белгийската фирма Fimco. Поради ограничения капацитет на складовите му съоръжения в Белгия, Fimco изисква от Canexco да задържи стоките в нейните съоръжения за период от три седмици, преди доставката им в Белгия. Впоследствие стоките са доставени в Белгия.	Покупката на Canexco не е последна продажба в търговската верига (Тест 1). Независимо от това, стоките, (отговарящи на необходимите стандартни на ЕС), са закупени в контекста на предварителни споразумения за препродажба и доставка в ЕС. Преди доставката от Canexco, включването на период на действително съхранение в трета страна от страна на Fimco, не отменя изискванията на Тест 2 (продажба за износ в Общността).

Пример 4:	**Коментар**
Ситуация - Cosmetics Inc. е компания от САЩ, занимаваща се с търговия на различни типове парфюми, козметика, кремове и пр., които компанията закупува от различни производители от целия свят (Цена А). Операциите на компанията в Европа се ръководят от Управлението за козметични продукти със седалище Сиракуза, Ню Йорк, включващо наети офиси в Брюксел, откъдето търговският персонал посещава отделите за покупки на фирми от ЕС, договарят цени, приемат поръчки и ги изпращат за обработка (доставка на продукти, фактуриране и инкасиране) в Сиракуза. Продуктите се продават на клиенти от ЕС на базата на доставка с платени мита (Цена В). Независимо от това, че търговския персонал разполага с пълномощия да договаря цени и сключва договори за продажби, същият няма общите пълномощия да сключва договори от името на Cosmetics Inc	На базата на чл. 147, декларатът няма право да използва цена А, тъй като тя не произтича от „последната продажба в търговската верига” (Тест 1). По отношение на Тест 2, Цена А се приема, само когато съществуват допълнителни елементи, (напр. пряка доставка от производител, като стоките носят обозначения или отговарят на спецификации, показващи, че те са предназначени за пазара в ЕС).

Пример 5:	Коментар
Ситуация – По време на визита в Тайланд, президентът на Canimpco - Париж, получава предложение за сделка, свързана с окончателна разпродажба на стоки за 10,000 м платове от сортова коприна по цена на единична партида 20,000 ECU, F.O.B. Банкок. Той закупува всичките 10 000 м и на 4-ти април организира транспортирането им с кораб до Франция. По време на участие в конференция на 8 април той се среща с президента на Bloucan, производител на копринени блузи от Белгия, който се съгласява да закупи 10 000 м копринени платове, които понастоящем са на път за ЕС, за 39,000 ECU, доставени в Брюксел.	По-ниската цена не е „последната продажба в търговската верига" (Тест 1), но произлиза от продажба за износ в Общността (Тест 2).

Пример 6:	Коментар
Ситуация - Canimpco – Париж сключва договор за закупуване на 100 миксера за храни от Usco, предприемач от Мисури на цена 22.50 ECU за брой. Usco договаря с Makerco of Detroit от Детройт производството на миксери на цена 20.75 ECU за брой, като Makerco поема ангажимента за доставката на стоките на Canimpco в Париж.	На базата на чл. 147, вносителят не може да изисква отчитане на по-ниската продажна цена. Покупката не е „последна продажба в търговската верига" (Тест 1). Независимо от това, остава да се покаже, че продажбата, на която съответства по-ниската цена, вече е продажба за износ в ЕС, като се отчетат изискванията за пряка доставка от производител (Тест 2). Това доказателство е пълно, когато продуктите, продавани от производителя, отговарят на спецификациите или са маркирани, указващ тяхното предназначение - пазара на ЕС.

Пример 7:	Коментар
Ситуация - Mulnatco представлява многонационална хотелска верига с хотели в няколко страни, включително Франция. Всеки френски хотел е регистриран като самостоятелна компания с ограничена отговорност. В началото на всяка година всеки хотел представя поръчки за продажба в главната квартира на компанията в Ню Йорк за своите нужди от доставки през следващите дванадесет месеца. След това главната квартира представя поръчки за закупуване на различни доставчици в САЩ с инструкции стоките да бъдат изпращани директно до всеки от хотелите или до главната квартира в Ню Йорк за последваща доставка до всеки хотел. Доставчиците изпращат фактури до главната квартира в Ню Йорк, откъдето впоследствие се изчисляват сметките за всеки хотел от веригата.	Същите заключения както за Пример 6, ако стоките се изпращат директно от доставчика до всеки от хотелите. Ако преди доставката им във Франция, стоките се изпращат до главната квартира, тогава остойностяването за продажба за износ (Тест 2) може да се окаже положителна, само ако бъдат доказани други доказателствени елементи: стоките съответстват на спецификациите на общността или са маркирани по начин, показващ че тяхното предназначение е пазарът на ЕС.

Пример 8:	Коментар
Ситуация - Cosmetic Inc. произвежда парфюми и козметични продукти, които продава на дистрибутори в ЕС и САЩ USA. За поддръжка на диференцирано ценообразуване на двата пазара, Cosmetics Inc. изисква от своите дистрибутори да не препродават стоките извън съответните им територии. В конкретният случай белгийска фирма купува продукти от американски дистрибутор и доставя стоките в Холандия.	Първата продажба не отговаря на изискванията на Тест 2 (продажба за износ в ЕС).

Коментар № 8 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) Третиране на търговски отстъпки съгласно Член 29 от Митническия кодекс

1. Отстъпката се разглежда като намаление на обявените в ценовата листа цени за стоки или услуги за конкретен клиент, при конкретни обстоятелства и в конкретен момент. Изразява се или като абсолютна стойност или като процент от обявената цена.

В материалния момент[8] отстъпката може да се отрази върху сумата на действително платената или подлежаща на плащане цена съгласно съответните приложими разпоредби (чл. 29 от Митническия кодекс и чл. 144 от ППМК).

2. За целите на определянето на митническата стойност отстъпката трябва да се отнася за внасяните стоки и в материалния момент договорът да е валиден.

3. За целите на остойностяването могат да бъдат различени три случая:

(а) отстъпка, предоставена на купувача и плащане, отразяващо че тази отстъпка е направена в материалния момент (приложена отстъпка, отразена в цената по фактура).

(б) отстъпка предоставена на купувача, но в материалния момент той все още не е извършил плащането, отразяващо отстъпката.

(в) „отстъпката" не е предложена на купувача или не е налична в материалния момент (т.е. предложение с обратна сила, направено от продавача).

4.1. Ако в материалния момент отстъпката вече е отразена в действително платената или подлежаща на плащане цена, цената представлява определящият фактор. Отстъпка, вече приложена в даден материален момент по причина или на ниво, специфицирано в договора за продажба, се признава само ако договорът е специфициран в документацията, предоставена на митническите власти към момента на внасяне на стоките. Не е от съществено значение дали отстъпка е вече изчислена – независимо, че в този случай това е нормално – във фактурата за стоките. Ако в материалния момент съществува договорен иск, той се признава, дори ако действителната сума не бъде потвърдена в платената цена до по-късна дата.

4.2. Ако в материалния момент цената за внасяните стоки не е платена, отстъпката и окончателната цена могат да се определят единствено от наличната информация. При тези обстоятелства прилагането на чл. 29 от Митническия кодекс зависи от факта, че е предоставена ценова отстъпка, както и от размера на тази отстъпка, определен към материалния момент.

---

[8] дата на приемане на митническата декларация от митническите власти (Митнически кодекс чл. 67 и 201 (2))

5. Не е необходимо да се определя дали дадена отстъпка е стандартна търговска практика или е направена и за други купувачи.[9]

[9] Независимо от това правилата, определящи приемането на цената, платена от съответните купувачи, се прилагат също и за отстъпките. В този контекст сред факторите, които трябва да бъдат отчетени са (а) наличност на отстъпката и (б) действително платената или подлежаща на плащане цена (нетна цена, т.е. нетната сума на отстъпката).

6. Като общо правило към материалния момент за база за определяне на митническата стойност се приема подлежаща на плащане цена (чл. 144 алинея 1 от ППМК). Следвайки търговската терминология, не е необходимо да се разглеждат ретроспективни корекции в контекста на термина „отстъпка". Намаления, които се предоставят след датата на остойностяване (напр. в края на годината) не се вземат под внимание при положение, че не са били предявени предварително.

Отстъпка за количество

7. Отстъпката за количество е форма на отстъпка, при която се предлага намалена цена въз основа на закупуваното от купувача количество. Понякога отстъпката се отнася за цялото закупено количество в рамките на даден период от време (напр. една година). Независимо, че правилата за остойностяване не създават база за приемане на действително платената или подлежаща на плащане цена в тези случаи[10], би било разумно да се обсъдят начините за приемане на такива отстъпки в съответните случаи.

8. В случаите на предоставени отстъпки за количество не е необходимо да е внесено на митническата територия на Общността цялото количество, на което се основава отстъпката. Отстъпка за количество може да бъде приета дори при внасяне на една част от партидата, но при условие, че стоката е продадена за износ в страната на вноса. Страната, в която стоките окончателно се доставят е без значение. Количествената отстъпка се предоставя на базата на общата продажна цена. Ето защо вносителят получава отстъпка и в случаите на въвеждане на част от пратката на митническата територия на Общността.

Отстъпка за предварително плащане

9. При отстъпки за предварително плащане се прилага следното:

(а) Отстъпката се приема на декларираното ниво, ако плащането, отразяващо отстъпката, е извършено в материалния момент.

(б) Ако плащането не е извършено в материалния момент, фактурирана отстъпка за предварително плащане, валидна към този момент, може да бъде приета на декларираното ниво, ако става въпрос за отстъпка, общоприета в рамките на търговския сектор.

Ако съгласно условията за плащане бъдат предоставени няколко възможности за предварително плащане, (напр. 5% незабавно плащане, 3% плащане в рамките на 14 дни, 2% плащане в рамките на един месец), в материалния момент може да се приеме максималната отстъпка.

(в) Отстъпка за предварително плащане, по-висока от общоприетата във въпросния търговски сектор, може да бъде приета, ако при необходимост

---

[10] Промяна в съществуващите разпоредби може да се обсъжда за случаи, които понастоящем не са приемливи.

купувачът съумее да покаже, че стоките действително са продадени на декларирана, действително платена или подлежаща на плащане цена и в материалния момент отстъпката е все още налична.

Коментар № 9 на Комитета по митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) разпределение на разходите за въздушен транспорт (съгласно Приложение 25 от Регламент (ЕИО) № 2454/93)

Възможно ли е разпределение на разходите за въздушен транспорт, за цялото или част от пътуването, когато стоките се транспортират с два последователни полета по различни авиолинии, с маршрут от страната изпращач до страна от ЕС, където стоките се допускат за свободно обращение?

Пример

Купувачът закупува стоки от доставчик в Колумбия, откъдето са стоките, и ги транспортира по въздух до страна-членка. Въпреки това транспортирането се разделя на две, първи етап от Богота до Маями и след това в Маями стоките се прехвърлят на различна авиолиния за останалата част от пътуването до ЕС. За всеки от етапите се издават отделни фактури за въздушен транспорт (и пътни такси).

Опция 1

В митническата стойност трябва да се включи пълната сума за първия етап от пътуването (Богота-Маями), а за втория етап (Маями–ЕС) се прави процентно разпределение, приложимо за операция, започваща от летището на отпътуване, съгласно Приложение 25 на ППМК (Зона В)

Опция 2

Разпределението на разходите за въздушен транспорт се прилага върху цялата стойност за транспортиране (Богота-Маями плюс Маями-ЕС) като се използва тарифата в Богота в Приложение 25 ППМК (също Зона В).

Заключение

В описания по-горе случай принципите на разпределение трябва да се прилагат само за въздушния транспорт от Маями до ЕС, на базата на факта, че в Маями транспортирането на стоките наистина е било прекъснато: авиолинията е различна и са издадени различни сметки за въздушен транспорт. Въздушният транспорт от Богота до Маями не е задължително свързан с транспорта от Маями до ЕС, както се изисква от правилото за „едни и същи транспортни средства" (чл. 164(а)) ППМК.

Разпределението в Приложение 25 опростява изчислението на транспортните разходи, за да се избегне необходимостта от изчисляване на вътрешните транспортни разходи в ЕС, които трябва да бъдат извадени от общите разходи за въздушен транспорт.

Ако в Маями видът транспорт бъде променен от морски на въздушен, в митническата стойност трябва да бъдат включени пълните транспортни разходи за превоз по море.

В други случаи заключенията могат да бъдат различни. Необходимо е да се подхожда индивидуално за всеки отделен случай. Ако транспортът е прекъсван единствено по логистични причини и съществува само една фактура за въздушен транспорт, в митническата стойност ще бъде включен съответният процент, приложим към общите

транспортни разходи, за разстоянието от началното летище (зона) на отпътуване до летището дестинация (зона) в Общността.

В този случай трябва да се доказва по задоволителен за митническите власти начин, че прекъсването се дължи на логистични причини, и че пътуването може да се счита като единична транспортна операция (една фактура за въздушен транспорт).

Единствено в този случай е възможно цялата транспортна операция да бъде разпределена съгласно Приложение 25.

Коментар № 10 на Комитета по Митническия кодекс (Отдел Митническа стойност) остойностяване на безплатни стоки, придружаващи платени стоки

Случай №1: (обяснителна бележка 3.1. на Техническия комитет по митническа стойност) за покриване на рискове от загуби или повреди, заедно с идентичните платени стоки, освен заявеното количество, се доставя и малък излишък от същите стоки.

Случай №2: търговец предоставя на клиент търговска отстъпка под формата на определено количество безплатни стоки над количеството идентични, платени стоки, заявени от клиента. Този случай трябва да се третира съгласно правилата за намаление на цената и отстъпките. Например: компания внася 100 телевизора, фактурирани за 2000 парични единици за брой и получава в същата пратка 10 телевизора, които продавачът предлага безплатно като благодарност за лоялността на клиента.

Заключения за случаи № 1 и 2:

И в двете ситуации, действително платената или подлежаща на плащане цена за платените стоки трябва да покрива общото, внасяно количество, следователно безплатните стоки, придружаващи платените стоки, не трябва да се остойностяват отделно.

Следващите две ситуации са различни.

Случай №3: заедно с платените стоки се доставя известно количество стоки в излишък над заявеното количество. Тези безплатни стоки са предназначени да бъдат използвани като „тестери" (мостри за изпитване) в региона за маркетинг на вносителя.

Стоките са идентични на платените, с изключение на етикета, на който изрично е посочено, че са предназначени за употреба като „тестери". Например: компания внася 4000 опаковки парфюм, придружени с 1000 безплатно доставени, идентични опаковки (същите физически характеристики, качество и репутация), носещи същото наименование, но маркирани с етикет „тестер - не е предназначено за продажба".

Въпрос: необходимо ли е безплатно доставените тестери да бъдат остойностявани отделно? Как?

Случай №4: определено количество безплатни мостри се доставя заедно с платените стоки. Мострите са подобни на платените стоки като или са в същата, или са в по-малки разфасовки. Например: компания внася 2000 опаковки парфюм от 100 мл, придружени с 500 безплатно доставени, опаковки от по 1.5 мл, предназначени за дистрибуция като мостри.

Въпрос: необходимо ли е мострите да се остойностяват отделно? Как?

Заключения за случаи № 3 и 4:

Ако договорeностите включват доставка на безплатни образци, тяхната стойност формира част от митническата стойност, представляваща действително платената или подлежаща на плащане цена съгл. чл.29 от Митническия кодекс. В договора за продажба, фактурата или в друг документ, трябва да има признак, че мострите са включени безплатно в доставката.

Митническите органи не трябват да игнорират пропорцията заплатени стоки/мостри (една доставка може да съдържа 15% мостри и те могат да бъдат пропорционално по-скъпи от продадените стоки).

Коментар № 11 на Комитета по митническия кодекс (отдел митническа стойност) относно прилагането на член 32, параграф 1, буква в) на Митническия кодекс относно роялти и лицензионни такси платени на трето лице съгласно член 160 на Регламент (ЕИО) № 2454/93

1. Приложими правни критерии и общи принципи

Член 32, параграф 1, буква в) на Митническия кодекс[11] (МК) и член 157 на правилника за неговото прилагане[12] (ППМК)

В съответствие с член 32, параграф 1, буква (в) на Митническия кодекс, роялти и лицензионните такси се прибавят към действително платената или подлежаща на плащане цена, ако са свързани с "остойностяваните стоки" и са платени като "условия за продажба на стоките", в случай че такива роялти и такси не са били вече включени в действително платената или подлежаща на плащане цена.

Членове 143, параграф 1, буква д) и 160, както и Приложение 23 ОБ (Обяснителни бележки към член 143, параграф 1, буква д))

Дали плащанията са условие за продажба? Даже ако действителният договор за продажба между продавача и купувача не изисква изрично купувачът да плати роялти, такива плащания биха могли да представляват косвено условие за продажба, в случай че купувачът не е бил в състояние да купи стоките от продавача, а последният не е бил готов да ги продаде, без купувачът да плати роялти таксата на лицензодържателя.

Съгласно член 160 от ППМК, "*Когато купувачът плаща роялти или лицензионна такса на трето лице, условията, по член 157 параграф 2 следва да се считат за изпълнени само ако продавачът или свързано с него лице изисква от купувача да направи това плащане.*"

В контекста на член 160 от ППМК, когато роялти са платени на трето лице, което упражнява пряк или непряк контрол върху производителя (в резултат на което те са считани за свързани помежду си според разпоредбите на член 143 от ППМК), такива плащания се възприемат като условие за продажба. Според Приложение 23 на ППМК – Обяснителни бележки към член 143, параграф 1, буква (д): *"Едно лице следва да се смята, че контролира друго, когато първото е в положение законно или оперативно да упражнява ограничителни или направляващи въздействия върху второто"*.

---

11 Регламент (ЕИО) № 2913/92.

12 Регламент (ЕИО) № 2454/93.

Анализът на следните елементи би определил евентуалното наличие на контрол:

- лицензодателят избира производителя и го спесифицира на купувача;
- между лицензодателя и продавача съществува пряк договор за производство;
- лицензодателят упражнява пряко или непряко действителен контрол върху производствения процес (производствени центрове и/или начини на производство);
- лицензодателят упражнява пряко или непряко действителен контрол върху логистиката и транспортирането на стоките до купувача;
- лицензодателят определя/ограничава избора на купувач на неговите и на производителя стоки;
- лицензодателят определя условията, касаещи цената, по която производителят/продавачът би трябвало да продава стоките или вносителя/купувача да ги препродава;
- лицензодателят има право да проверява счетоводството на производителя или купувача;
- лицензодателят определя производствените методи/предоставя дизайна и т.н.;
- лицензодателят определя/въвежда ограничения върху източниците на материали/компоненти;
- лицензодателят ограничава количествата, които производителят може да произведе;
- лицензодателят не позволява на купувача да купува направо от производителя, а посредством собственика на търговската марка (лицензодател), който би могъл да действа и като търговски агент на вносителя;
- производителят няма позволение да произвежда конкурентоспособни (нелицензирани) стоки без съгласието на лицензодателя;
- произведените стоки са специфични за лицензодателя (по отношение на модела/дизайна и спрямо търговската марка);
- характеристиките на стоките и използваната технология са установени от лицензодателя.

Съчетание от такива показатели, които надхвърлят строгия контрол на качеството от страна на лицензодателя, е пример за това, че съществува свързаност по смисъла на член 143, параграф 1, буква д) от ППМК и следователно плащането на роялти, съгласно член 160 от ППМК , би било условие за продажба.

Необходимо е да се отбележи, че други показатели са възможни при отделни случаи. Необходимо е също така да се отбележи, че някои показатели имат повече тежест и по-явно доказват упражняването от страна на лицензодателя на ограничение или нареждане към производителя/продавача, което следователно самò по себе си би представлявало условие за продажба.

2. Факти по случай № 1

Внасяните стоки включват защитени от авторското право лого и изображения, по отношение на които са платени роялти и лицензионни такси.

а) *Страните по случая включват:*

- Фирма X със седалище в САЩ, собственик на търговската марка и авторските права (изобразяване на герои от комиксите).
- Фирма Y, френски клон на фирма X, лицензирана да използва във Франция търговската марка и авторските права.
- Фирма Z, със седалище също във Франция, която не е свързана с фирмите X и Y и на която фирма Y е предоставила сублицензионни права за използването на въпросните защитени изображения при дадена продуктова гама (химикалки, бележници и др.). Z е купувачът на стоките.
- Производителите (и продавачите) на внасяните стоки, които не са свързани с X, Y или Z по смисъла на член 143, параграф 1, букви от а) до г) и от е) до з) на Регламент (ЕИО) № 2454/93.

б) *Роялти плащания*: Според условията на споразумението за предоставяне на сублицензионни права, оформени във вид на договор, фирма Z плаща роялти на фирма Y.

в) *Одобрение за производство и произвеждане на стоките*: производителите са избрани от френската фирма, притежател на сублицензионните права (фирма Z). Контрол на качеството върху производителите упражнява фирма Y. Договор за одобрение на качеството е подписан между фирма Y и производителите, които продават продукцията на фирма Z.

В частност, лицензодателят (фирма Y) има право да провежда следните дейности:

* контрол на качеството на предварителни и крайни производствени модели,
* контрол на качеството на триизмерни художествени дизайни, прикрепени или включени в крайното изделие,

* одобрение на типа опаковка и търговския вид,

* одобрение на мостри на крайното изделие,

* одобрение на всички промени при крайното изделие.

Договорът предвижда и връщане на Y на модели и други използвани за произвеждането на крайното изделие материали, които са притежание на производителя или лицензополучателя (фирма Z) при приключване на договора.

Допълнителна информация:

- Продуктовата гама (химикалки, бележници, …) не е единствено притежание на лицензодателя (фирма Y) и е определена от установения в ЕО купувач (фирма Z);
- производителят е посочен от купувача (фирма Z);
- производителят не използва технология, притежавана от лицензодателя (фирма Y);
- лицензодателят (фирма Y) не се намесва в производствената дейност;
- лицензодателят (фирма Y) само инспектира крайното изделие (количество, качество).

г) *Внасяне:* производителите от трета страна продават стоките на фирма Z, която ги внася в ЕО .

д) *Поток на плащанията*: в допълнение към плащането за производството на внасяните стоки, което фирма Z извършва спрямо производителя, фирма Z плаща роялти на фирма Y.

2.1. Становище на Комитета

Дали плащанията са свързани с остойностяваните стоки?

Роялти плащанията са свързани с остойностяваните стоки, ако последните съдържат изображения или надписи, покрити от лицензa и спрямо, които са платени роялти.

Дали плащанията са условие за продажба?

В случая, изложен в раздел 2, дейностите, които лицензодателят има право да провежда, не включват друго освен контрол на качеството. Те не потвърждават, че лицензодателят контролира производителите; следователно, страните не са свързани по смисъла на член 143, параграф 1, буква д) от ППМК.

Заключение

Следователно се налага заключението, че изплатените на фирма Y от фирма Z роялти и лицензионни такси не би трябвало да бъдат включени към митническата стойност, тъй като не са удовлетворени посочените в член 32, параграф 1, буква в) от МК и членове 157 и 160 от ППМК условия.

3. Факти по случай № 2

1. Внасяните стоки включват защитената търговска марка "XY", за която са платени роялти и лицензионни такси. Производството на внасяните стоки изисква специфична технология.

   а) Страните по случая включват:

   А. Фирма А със седалище в САЩ, собственик на търговската марка и използваната за производството на внасяните стоки технология.
   Б Фирма В, клон на фирма А в ЕО, лицензирана да използва търговската марка XY в дадена държава-членка. В е купувачът на внесените стоки.
   В Фирма С със седалище в Тайван, производител (и продавач) на внасяните стоки. С не е свързана нито с А, нито с В по смисъла на член 143, параграф 1, букви от а) до г) и от е) до з) на Регламент (ЕИО) № 2454/93.

2. С продава стоките на В, който от своя страна ги внася в ЕО .

3. В допълнение към плащането, което фирма В извършва спрямо фирма С за внасяните стоки, първата плаща роялти на фирма А.

4. Съгласно лицензионното споразумение и други договори между страните:

   а) Фирма А определя доставчиците на използваните за производството на внасяните стоки суровини.

   б) Изделието се произвежда единствено за фирма В или други, посочени от фирма А, компании.

   в) Без изрично предварително писмено съгласие от страна на фирма А, производителят (и всеки друг филиал или клон) не може да произвежда конкурентоспособни изделия в рамките на каквито и да са делови отношения с конкурент на фирма А.

   г) Определените от производителя цени не може да бъдат по-малко благоприятни от тези за еквивалентни продукти, които производителят определя на всеки друг, за който той произвежда подобни изделия.

   д) Производителят не може да произвежда в други количества, освен в посочените в специфичната поръчка за покупка, подадена от фирма В или от посочените от фирма А компании. Произведените извън договорените количества са строго забранени и се считат за фалшификация.

   е) Производителят не може да произвежда или предлага изделия или стоки, служейки си с поверителна информация. Изделията или стоките не могат да

носят търговските марки на друга, освен на фирма В или останалите посочени от фирма А компании.

ж) Фирма А има право да проверява счетоводството на производителя.

3.1. Становище на Комитета

Дали плащанията са свързани с остойностяваните стоки?

Роялтите са свързани с остойностяваните стоки, тъй като е използвана специфична технология и изделията съдържат защитената търговска марка "XY", за която са платени роялти.

Дали плащанията са условие за продажба?

Съчетанието от описаните в раздел 3, точка 4 показатели (а-ж), са признак, че лицензодателят упражнява поне непряк контрол върху производителя.

Тези показатели надхвърлят проверките, свързани с контрола на качеството. Необходимо е да се отбележи, че някои показатели имат повече тежест и по-явно от други доказват упражняването от страна на лицензодателя на ограничение или нареждане към производителя/продавача.

Заключение

Следователно се налага заключението, че са удовлетворени посочените в член 32, параграф 1, буква в) от МК и членове 157 и 160 от ППМК условия.

Въпреки това, тъй като са намесени търговски марки, е необходимо също така да се провери дали са удовлетворени условията на член 159 от ППМК, преди да се реши, че роялти трябва да бъдат включени в митническата стойност.

РАЗДЕЛ В: ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Заключение № 1 (редактиран) Предварително фиксиран обменен курс[13]

Факти

При въвеждане на пратка за свободно обращение в Общността, декларatорът представя фактура за стоките, в която цената е изразена в чужда валута. Цената е платена преди въвеждането и не включва транспортни разходи.

Декларatорът представя също и фактура за разходите за транспортиране на стоките до мястото на въвеждане в митническата територия на Общността. Цената на този транспорт също е изразена в чужда валута. Транспортната компания и купувачът са се споразумели предварително с договор, при разплащане по цената, отразена във фактурата, да се използва фиксиран обменен курс за валутата в страната членка, където се извършва остойностяването.

Въпроси

По отношение на цената на стоките, възможно ли е обменния курс, установен съгласно разпоредбите на чл. 35 от Митническия кодекс и чл. 168-172 от ППМК, използван в момента на предварителното плащане, да се използва за определяне на митническата стойност?

По отношение на транспортните разходи, възможно ли е за определяне на митническата стойност да се използва фиксиран обменен курс?

Мнение на Комитета

Когато цената се изразява в чуждестранна валута, обменен курс за валутата на страната членка, използван за определяне на митническа стойност, е курсът, установен съгласно влезлите в сила разпоредби, използвани в страната членка в материалния момент на остойностяване на стоките (чл.67 от Митническия кодекс). В този контекст времето на извършване на разплащането е без значение.

Когато предварително сключен договор между заинтересованите страни предвижда фиксиран обменен курс за валутата на държавата членка, където се извършва остойностяването, при разплащане по цени, изразени в чужда валута, цената се приема за фактурирана във валутата на страната членка. Сумата, отчитана при определяне на митническата стойност, се изчислява чрез обменяне на чуждата валута по договорения фиксиран курс, при положение, че разплащането действително се базира на този курс.

---

13 Виж също и коментар № 4 за обменен валутен курс

Заключение № 2: Необходимо е да се отчита позицията на купувача

Факти

Фирма X от трета страна, специализирана в пазарната реализация на изкуствени торове, продава своите продукти за износ за митническата територия на Общността посредством агенти, принадлежащи към същата компания (група), както и фирма X. Тези агенти работят за комисионна заплащана от X.

В съответствие с получените чрез агентите поръчки, X купува пълните товари от независими производители, които ги изпращат директно за Общността.

Декларацията за стойността се базира върху цени, фактурирани от производителите до X.

Мнение на Комитета

Най-вероятно са спазени разпоредбите на чл. 147 (1) и (2). Тъй като съгласно чл. 147(3) от ППМК, купувачът не трябва да отговаря на други особени изисквания, освен това да бъде страна в договора за продажба, цените фактурирани на X могат да бъдат взети предвид при определяне на митническата стойност.

Всички проверки дали фактурираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена, са в компетенциите на митническия контрол. В това отношение декларатoрът трябва да предостави на митническите власти цялата необходима информация и документи съгласно приложимите законови норми.

Заключение № 3: Дейности по инженеринга, разработката, художественото оформление и дизайна, извършвани в Общността

Факти

Автомобили, произвеждани в трета страна от фирма X, част от мултинационална компания, се продават на фирма Y в Общността, принадлежаща към същата компания.

Инженерингът, разработката и дизайнът са извършени в Общността от фирма Y, предоставила всички планове, необходими за производството на автомобилите. Разходите за тези дейности са за сметка на X, която при продажба ги включва във фактурираната цена на автомобилите. Цената не е повлияна от свързаността между двете фирми.

Y счита, че цените, фактурирани от X, могат да бъдат приети като база за определяне на митническата стойност, и подлежат на намаляване съгласно чл. 32(1)(б)(iv) от Митническия кодекс, с разходите за изследователска и развойна дейност, извършени в Общността, когато тези разходи са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена, но могат да бъдат разграничени отделно.

Мнение на Комитета

Чл. 32 от Кодекса се отнася само за добавки към действително платената или подлежаща на плащане цена на внасяни стоки. Елементите, които не следва да се включват в митническата стойност са описани в чл. 33 от Кодекса. В описания по-горе случай, митническата стойност трябва да се определи, като се отчита договорната стойност според чл. 29 на Кодекса, а съгласно актуалните разпоредби в международен аспект и в Общността, приспадане не се предвижда.

Заключение № 4: Разходи за работа извършена след внасяне

Факти

Фирма X от трета страна продава диапозитивни филми на фирма Y в Общността. При въвеждане на стоките за свободно обращение, Y представя на Митническите органи две фактури, от които едната показва цената на филмите, а другата разходите за тяхната обработка и рамкиране. Двете фактурирани суми са платени на X, но дейностите по обработката и рамкирането са извършени след като филмите са проявени от крайния купувач. Тези дейности са извършени от фирма Z на базата на специализиран договор с X.

Към момента на въвеждане за свободно обращение, не е известно в коя страна ще бъдат извършени дейностите по обработка и рамкиране, тъй като това зависи от това на кои от отделите за развойна дейност на Z, крайният потребител ще предпочете да изпрати филмите.

Мнение на Комитета

Съгласно чл. 33(1)(б) на Кодекса, митническата стойност не трябва да включва разходи за строителство, изграждане, сглобяване, поддръжка или техническа помощ, предприети след вноса, при положение, че тези разходи могат да бъдат разграничени от действително платената или подлежаща на плащане цена на внасяните стоки.

Описаните по-горе разходи за обработка и рамкиране, трябва да се считат като разходи обхванати от гореспоменатия член. Следователно, митническата стойност се определя на база действително платената или подлежаща на плащане цена за непроявените филми, без да се включват разходите за обработка и рамкиране.

Заключение № 5: Внасяне от филиали

Факти

Стоки, произведени от фирма X в трета страна, се внасят в Общността през филиала и X-Europe, който не представлява юридическо лице, различно от компанията майка.

Дейностите на X-Europe включват - получаване на поръчки от несвързани купувачи, оформяне на внасяни стоки, фактуриране на стоките за клиентите и управление на малки складови запаси, излишъци когато такива евентуално възникнат.

За целите на осчетоводяването, X фактурира стоките до своя филиал на базата на трансферна цена, представляваща производствените разходи. Стоките се продават на клиенти от Европа преди или след тяхното въвеждане за свободно обращение. Цените, фактурирани от X-Europe на неговите клиенти се различават от тези фактурирани на филиала, тъй като включват търговска надценка, мита и други извършени разходи, като например транспортни и свързани с тях разходи.

Мнение на Комитета

Тъй като продажбата изисква сделката да е между два отделни субекта, доставката до X-Europe, представлява единствено доставка на стоки между две подразделения на един и същи юридически субект.

Следователно, когато стоките се продават на несвързани купувачи, преди въвеждането им за свободно обращение, митническата стойност трябва да се базира на действително платената или подлежаща на плащане от купувачите цена, съгл. чл. 29 от Кодекса, като се изключват митата, и вътрешнообщностните разходи за транспорт, и други свързани разходи в Общността.

Въпреки това, тъй като стоките, внасяни от X-Europe са с цел складово запасяване, и не са обект на продажба, чл. 29 не може да се приложи и митническата стойност трябва да се определи по другите методи за остойностяване, в съответствие с чл. 30 от Митническия кодекс.

Заключение № 6: Разпределяне на транспортни разходи за стоки, превозвани с железопътен транспорт

Факти

Вносител закупува стоки от трета страна и ги експедира с железопътен транспорт за митническата територия на Общността. Към момента на въвеждане в свободно обращение, заедно с фактурата за стоките, вносителят представя транспортна фактура. В съответствие с международните конвенции за железопътен транспорт, транспортните разходи в тази фактура са разделени на две суми, от които първата обхваща разходите за транспорта от отправното място до "място, определящо тарифите за жп транспорт", а втората обхваща разходите за транспорта от тази точка до местоназначението.

В конкретния случай, понятието "място, определящо тарифите за жп транспорт", съответства на мястото, където се пресича сухопътната граница на митническата територия на Общността, което не съответства на мястото, където е разположен първият митнически пункт. В декларацията за данни свързани с определяне на митническата стойност, вносителят декларира транспортните разходи до "място, определящо тарифите за жп транспорт".

Мнение на Комитета

С цел опростяване и във връзка с възприетата търговска практика, разделянето на транспортните разходи, показано в транспортната фактура може да се приеме за целите на определяне на митническата стойност. По този начин могат да се игнорират транспортните разходи по отношение на превоза между "място, определящо тарифите за жп транспорт", и мястото, където е разположен първия митнически пункт.

Заключение № 7: Разходи за въздушен транспорт, отнасящи се до внасяне на стоки с нетърговски характер

Факти

Частно лице закупува музикален инструмент в трета страна и го изпраща по въздушен път в Общността. На основание, че вносът е с нетърговска цел и във връзка с чл. 165(2) на ППМК за отчитане на пощенски разходи при определяне на митническата стойност, лицето изисква транспортните разходи да не бъдат добавяни към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяната стока.

Мнение на Комитета

При определяне на митническата стойност, правилата на Общността за транспортните разходи не правят разлика между операции с търговски и нетърговски характер.

Във въпросния случай, тъй като пратката не е изпратена по пощата, се прилага чл. 32(1)(д) на Митническия кодекс и разходите за въздушен транспорт, определени в съответствие с правилата и процентите, изложени в приложение 25 на ППМК, следва да бъдат включени в митническата стойност.

Заключение № 8: Събиране на такси за въздушен транспорт

Факти

Фирма Y от Общността закупува стоки от фирма X, установена в трета страна. Стоките се продават при условие на доставка FOB и транспортират до Общността по въздух като пратка тип "събиране на такси за пратки, изпратени по въздушен път".

В подкрепа на фактурата за продажба, Y представя пред митническите власти фактура за въздушен транспорт, показваща разходите за въздушен превоз, изразени във валутата на страната износител. Авиолинията, отговорна за събиране на разходите за въздушен транспорт, обменя тази сума във валутата на страната членка вносител и начислява такса в размер на 5% от таксите за въздушен транспорт за събиране на такси от получателя на стоките.

Мнение на Комитета

5% такса за услугите, предоставени от авиокомпанията не са обхванати от елементите, споменати в чл. 32(1)(д) на кодекса. Следователно, прилагайки чл. 32(3), таксата няма да се добавя към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки.

Заключение № 9: Разпределяне на транспортни разходи

Факти

Пратка бързоразвалящи се стоки се доставя на консигнация от фирма X, установена в трета страна, на фирма Y в Общността. Стоките са продадени на търг за 15,000 U.A. на несвързан купувач. При превоз с камиони общите транспортни разходи възлизат на 11,000 U.A. За целите на чл. 152(1)(a)(ii) от ППМК тези разходи се считат за обичайни.

Разстоянието, изминато в рамките на Общността съставлява едва 5% от общо пропътуваното разстояние, но документът, представен от декларатора отдава 80% от общите транспортни разходи на това разстояние.

В разглеждания случай митническата стойност не може да бъде определена в съответствие с условията на чл. 29, тъй като в материалния момент на остойностяване, между X и Y не е реализирана съответната продажба. Не е налична информацията, необходима за прилагане на чл.30(2)(a) или (б) от Кодекса.

Мнение на Комитета

За определяне на митническата стойност в съответствие с чл. 30(2)(в) на Кодекса, цената за стоките от 15,000 U.A., трябва освен всичко останало да бъде намалена с обичайните разходи за транспорт и застраховка, извършени в рамките на Общността, което в случая е 5% от общо платените за транспорт 11,000 U.A. Елементите върху фактурата за транспорт, с невярно и нереалистично разпределение, не се взимат предвид.

Заключение № 10: Асортимент меса с различно търговско описание

Факти

Вносител Y закупува в трета страна пратка с асортимент от замразено месо с различно търговско описание, наречена „замразени кръгли пакети с месо". Фактурата за продажба показва, че пакетите с месо са продадени на цена 3250 U.A./тон и включват говеждо месо от горната част на бута, избрано месо от телешки бут и джолан в конкретна пропорция.

В свободно обращение Y декларира само говеждо месо от горната част на бута. Месото от останалите видове описания се пренасочва извън Общността без да се обмити. Декларираната стойност на месото от горната част на бута се базира на цената във фактурата т.е. 3250 U.A./тон.

Точните основания, по които е изчислена цената от 3250 U.A./тон не могат да бъдат установени, но могат да бъдат извлечени от среднопретеглената търговска цена на трите компонента на замразените пакети, когато се продават отделно, тъй като митническите власти са установили, че в случаите, когато трите компонента се продават поотделно и са обект на отделни продажби за износ, съществуват значителни различия в цената на всеки от тях.

Мнение на Комитета

Чл. 145 от ППМК предвижда, че когато стоки, декларирани за свободно обращение са част от по-голямо количество от същата стока, закупена в рамките на една сделка, действително платената или подлежаща на плащане цена за тази част трябва да бъде определена чрез разпределение на общата действително платена или подлежаща на плащане цена. Независимо от това в конкретния случай индивидуалните компоненти в пакетите със замразено месо не са идентични. Ето защо, когато бъдат декларирани за свободно обращение, те не могат да бъдат считани като същата стока, за която е фактурирана цена от 3250 U.A./тон. За стоката, подлежаща на остойностяване, т.е "говеждо от горната част на бута", няма продажна цена и митническата стойност трябва да бъде определена по съответния ред с другите методи за остойностяване, в съответствие с предвиденото в чл. 30(1) на Кодекса.

Заключение № 11 (редактиран): Закупуване на експортни квоти – текстилни продукти

Факти

Текстилни продукти са продадени от фирма X, установена в трета страна на фирма Y в Общността. Тези продукти се произвеждат в третата страна, подписала с Общността двустранен договор за текстил. Действието на договора се изразява в определяне на годишни квоти с лицензи за износ за доставка на текстилни продукти на купувачи в Общността; освен това притежателите на квоти могат да прехвърлят своите права върху дадена квота, изцяло или частично, на други лица и да получават от тях плащане за прехвърлените права.

Фирма X е изчерпила своята собствена квота, и за да осъществи експорт на стоки X или Y закупува необходимите квотни права от трета страна, несвързана с X. Когато X придобие правата, фирмата фактурира на Y платената сума и я показва отделно; когато Y закупи правата, фирмата ги предоставя безплатно на разположение на X.

Въпрос

Дали плащането на квота формира част от действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на чл. 29 от Кодекса?

Мнение на Комитета

Квотите, подлежащи на прехвърляне, притежават стойност независима от стойността на текстила, с който са свързани; в конкретния случай, фирма Y понася допълнителни разходи за закупуване на права върху квота като ги закупува сама или като заплаща закупуването им от фирма X. В тези обстоятелства такива допълнителни съответно доказани разходи не могат да се считат като формиращи част от действително платената или подлежаща на плащане цена за въпросните стоки. Типът квота (собствена или собственост на трета страна) и сумата на свързаните с нея плащания трябва да бъдат доказани при поискване.

Заключение № 12: Митническа стойност на мостри транспортирани по въздух

Факти

Y внася в Общността търговски мостри транспортирани по въздух. Y заплаща образците по единична цена 5 U.A. FOB. Транспортните разходи до мястото на въвеждане в митническата територия на Общността възлизат на 50 U.A. /мостра. Към момента на вноса Y изисква митническите органи да отчетат теоретичните разходи за морски транспорт вместо действително претърпените транспортни разходи.

Мнение на Комитета

Тъй като чл. 32(1)(e) от Кодекса не предвижда отчитане на националните транспортни разходи, митническата стойност трябва да се определи чрез добавяне към цената на 5 U.A. на действително извършените транспортни разходи от 50 U.A./мостра.

Заключение № 13: Разходи за инструменти

Факти

Компания X, установена в трета страна, произвежда и продава радиокасетофони на Компания Y, установена на територията на Общността. Компания Y, която не е свързана с продавача, въвежда радиокасетофоните за свободно обращение.

За подобряване на външния вид на уредите, представляващи стандартно произвеждана продукция, производителят използва специализирани инструменти, проектирани от купувача, но произвеждани в трета страна от Компания X. Тези инструменти не са предназначени за внос в територията на Общността.

При вноса на първата от групажните пратки, при подаване на митническа декларация вносителят представя две фактури:

- фактура за закупуване на пратката;
- фактура, отразяваща общите производствени разходи за инструмента.

Декларираната митническа стойност представлява общата стойност на двете фактури, вносителят е предпочел да разпредели разходите за инструмента към единичната пратка в съответствие с Тълкувателна бележка към чл. 32(1)(б)(ii) на Митническия кодекс.

Мнение на Комитета

В описаните обстоятелства, тъй като стойността на инструмента не е включена в действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки, тя следва да бъде добавена към тази цена в съответствие с чл. 32(1)(б)(ii) на Митническия кодекс като предоставена пряко или непряко, безплатно от купувача за употреба във връзка с производството и продажбата за износ на внасяните стоки (т.е. случаят не се различава от това за закупуване на инструмента от друг продавач). Разпределението на общите разходи за инструмента към първата пратка стоки е една от опциите, посочени в Тълкувателна бележка към чл. 32(1)(б)(ii), съдържаща се в ППМК.

Заключение № 14: Внасяне чрез агент

Факти

Купувач Y, установен на територията на Общността, внася големи количества разнообразни стоки от различни производители/доставчици от Далечния Изток. За целите на маркетингово проучване, изучаване и представителство в Далечния Изток, купувач Y използва услугите на агент X, който освен други дейности, действа от името и за сметка на купувача Y, при закупуването и доставката на стоките. Като възнаграждение за услугите, агент X получава от купувача комисионна за покупка. Сумата и начина на плащане на комисионната за покупка и отговорностите на агента са заложени в „договор за агент", сключен между X и Y. Съгласно договора:

(а) Агент X получава заявки от купувача Y, определящи, заедно с всякаква друга документация, описанието на стоките, тяхната цена, крайния срок и условията на доставка; в допълнение на това купувачът често специфицира конкретен производител/доставчик;
(б) Тези заявки агентът придвижва, понякога от свое име, до производител/доставчик и изпраща на купувача Y потвърждение на заявките, в някои случаи като препраща подпечатани потвърждения от производители/доставчици;
(в) Като правило стоките се изпращат от производителя/доставчика до пристанището на страната износител, където документите се предоставят на агент X;
(г) Агент X фактурира на купувача Y посочвайки цената, платена на производител/доставчик за стоките, като отделно посочва договорената комисионна.
(д) Когато стоките се декларирани за свободно обращение, купувачът Y декларира тази цена на стоките за целите на определяне на митническата стойност и представя фактурата, издадена от агент X. Отчитането на платената от купувача Y на агент X комисионна за покупка не се декларира, като част от митническата стойност.
(е) Купувачът Y е готов и желае, при поискване от митническите власти, да представи доказателства под формата на договор с агента, негови формуляри за заявка, потвърждения на заявки, кореспонденция с агент X, записи на плащания и други поддържащи документи, че декларацията за стойността е изготвена по съобразно надлежния начин. При подходящи обстоятелства, купувачът Y, при поискване, е в състояние да представи пред митническите власти фактури от производители/доставчици и кореспонденция между тях и агент X.

Мнение на Комитета

Когато цената, платена на производител/доставчик е база за договорната стойност по смисъла на чл. 29 от Митническия кодекс, декларatорът в изпълнение на

разпоредбата, в чл. 181 на ППМК, трябва обикновено да представи пред митническите власти фактурата, издадена от производителя/доставчика. Въпреки това, по смисъла на гореспоменатите факти, митническите власти могат да приемат фактурата (нетната стойност на комисионната за покупка), издадена от агент X, като е възможно те да изискат да бъде проверена.

Заключение № 15: Разходи за квоти, изисквани по отношение на сертификати за автентичност

Факти

Месо с определено качество е продадено от фирма X - кланица, установена в трета страна на фирма Y в Общността. Месото се внася съгласно сключен двустранен договор между Общността и третата страна, осигуряващ вноса да е освободен от митни сборове за определената квота месо. Квотата се определя от страната износител, издаваща сертификати за автентичност (и издаването на лицензи за внос от Общността). Сертификатите за автентичност се издават на кланиците пропорционално на количеството месо, продадено по схемата за предишната година. Кланицата X не извършва никакво плащане за придобиването на такъв сертификат. Сертификатите не могат да се прехвърлят отделно на друга кланица. Те могат да се издават само за точно определени пратки месо, предназначени за износ към Общността. Кланицата X вписва цена за месото. Отделна сума се вписва за сертификата. И двете плащания произхождат директно или индиректно от кланицата X.

Въпрос

Договорната стойност за месото включва ли извършените разходи за сертификата за автентичност?

Мнение на Комитета

Сертификатите за автентичност, които не могат да се прехвърлят, не могат да се отделят от месото, за което се отнасят и по този начин, сертификатът няма стойност отделно от стойността на месото; също така сумата, която е фактурирана за сертификата, също произлиза директно или индиректно от X. Обратно на ситуацията от Дело 7/83, разглеждана от съда на Европейската общност, сертификатите не могат да се търгуват отделно и в разглеждания случай купувачът не възстановява разходите на X по придобиване на сертификата. В действителност, сумата таксувана за сертификата, е чиста печалба за X.

От тези съображения фактурираната сума за сертификата трябва да се счита като част от общата действително платена или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки и съгласно алинеи 1 и 3 (а) от чл. 29 на Кодекса, следва да се включи в митническата стойност за тези стоки.

Заключение № 16: Остойностяване по дедуктивния метод на стоки, продавани чрез агент на филиала

Факти

Фирма X, установена в трета страна притежава филиал B в страна-членка, чрез който продава пластмасови канцеларски принадлежности на несвързани купувачи от Общността.

B не представлява самостоятелен юридически субект, но търгува като самостоятелна компания. Разполага със собствен бюджет, поддържа отделни сметки и отговаря за развитието на бизнеса със свой собствен маркетингов и търговски персонал.

B не закупува стоки, а след като ги получи от X, B ги въвежда за свободно обращение и ги съхранява в свои складове.

Митническата стойност за идентични или сходни стоки, продадени за износ в Общността не може да бъде установена.

B претендира, че митническата стойност трябва да бъде определена по чл.30(2)(в) от Кодекса и по-конкретно, че неговата действителна печалба и общи разходи могат да бъдат приспаднати от съответно установената продажна цена.

Мнение на Комитета

Дотолкова доколкото митническата стойност не може да бъде определена по чл. 29 или 30(2)(а) и (б) от Кодекса, би било подходящо стоките да бъдат остойностени съгласно чл. 30(2)(в). В смисъла на гореописаните факти, B продава внасяните стоки от името на X в Общността. В съответствие с разпоредбите на чл. 30(2)(в) може да бъде разрешено приспадане на сумата, представяща печалбата и общите разходи на B по отношение на продажбата на тези стоки, ако същите съответстват на обичайните стойности за продажби на стоки от същия клас или вид в Общността.

Следователно митническата стойност трябва да се базира на единичната цена, определена съгласно разпоредбите на чл. 30(2)(в), и подлежи на намаляване съгласно разпоредбите в чл.152(1)(а) от (i до iii) на ППМК.

Заключение № 17: Предимство на дедуктивния метод

Факти

Стоки произведени в трета страна са внасяни на консигнация в Общността от фирма X.

Тъй като стоките не са продадени в момента на въвеждането им за свободно обращение, тяхната митническата стойност не може да бъде определена съгласно чл. 29 от Кодекса. В същото време в момента на определяне на митническата стойност няма налична информация съгласно чл. 30(2)(а) до (в) на Кодекса; но фирма X въпреки всичко показва, че желае съответно да се позове на чл. 30(2)(в) при определяне на митническата стойност на стоките. При тези обстоятелства е необходимо да се отложи окончателното определяне на митническата стойност.

Стоките са продадени в рамките на една седмица след внасянето им. След продажбата, за целите на окончателното определяне на митническата стойност, фирма X декларира митническа стойност, базирана на единична цена на сходни вносни стоки, продадени в Общността в момента, когато нейните стоки са били внесени.

Въпрос

За да се приложи чл. 30(2)(в), разполага ли фирма X с право на избор между единична цена, на която внасяните стоки са продадени и единичната цена, на която сходни вносни стоки са продадени?

Мнение на Комитета

В този случай единичната цена, по която остойностените стоки са продадени в Общността, е известна към момента на тяхното внасяне или в приблизително същото време, както и единичната цена, по която са продадени идентични или сходни стоки. Изхождайки от йерархичното естество на методологията за остойностяване, за целите на окончателното определяне на митническата стойност съгласно чл. 30(2)(в), единичната цена на остойностяваните стоки е с предимство пред единичната цена на идентични или сходни стоки.

Заключение № 18: Разходи за забавяне (демюраж)

Факти

Вносител Y в Общността е претърпял разходи за забавяне по отношение на стоки, които е декларирал за свободно обращение. Разходите са извършени поради закъснение при натоварване на стоките в страната износител и разтоварването им на митническата територия на Общността.

Въпроси

Трябва ли тези разходи да бъдат включени в митническата стойност на стоките? Ако е така, трябва ли те да бъдат включени, независимо от това къде са извършени?

Мнение на Комитета

Тъй като разходите за забавяне се дължат на транспортната компания по отношение на ползването на транспортни средства, те трябва да се считат като част от транспортните разходи за целите на чл. 32(1)(д) от Кодекса.

Прилагането на това условие е ограничено до разходи, извършени преди пристигане на стоките на мястото на въвеждане в митническата територия на Общността. Следователно разходите за забавяне, свързани със закъснения, възникнали преди пристигането трябва да бъдат включени в митническата стойност на стоките. От друга страна, разходи за забавяне, свързани със закъснения, възникнали след пристигането в Общността не трябва да бъдат включвани в митническата стойност, при положение, че са спазени разпоредбите заложени в чл.33(1).

Заключение № 19: отменено

Заключение № 20: Разходи за придобиване на квота (внасяне на маниока от Тайланд)

Факти

Съществува двустранно споразумение между ЕС и правителството на Тайланд за износа от Тайланд и внос в ЕС на Тайландска маниока.

Споразумението се базира на самоограничаване на Тайланд и съществува специална намалена ставка за митото, предвидена за определено количество маниока изнесено в ЕС.

Контролът е основан на система за двоен контрол, включваща използване на лицензи за износ и внос.

Търговската практика показва, че придобиването на експортни квоти в Тайланд може да бъде обект на търговски сделки. Съответното тайландско законодателство в това отношение гласи, че експортна квота може да се прехвърля от един износител на друг, ако количеството маниока, обхващано от експортната квота, също е прехвърлено на новия износител.

Разпределянето на експортните квоти за маниока се извършва на базата на молба от износителя. Преди да се осъществи разпределянето на квотите, износителят трябва да уведоми властите за количеството на неговите складови наличности от стоката. Отпуснатата му част е основана на наличностите, като разпределената квота е пропорционална на съответните запаси. След като квотата му бъде отпусната, износителят е длъжен да изнесе това количество в определения период. Прехвърляне на експортна квота се разрешава единствено (и е единствено възможно), когато наличностите също са прехвърлени към новия износител, отговорен за износа на определеното количество.

Разходите по придобиване на експортна квота могат да се представят, както в отделна фактура, така и да се посочат отделно в издадената фактура за маниоката.

Въпрос

Дали извършеното плащане за придобиването на квота формира част от действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на чл. 29 от Митническия кодекс?

Мнение на Комитета

Видно е, че търговия единствено с експортни квоти не се извършва. Сделките, които се осъществяват, покриват едновременно експортната квота и маниоката, за която е определена тази квота. Плащанията, извършени във връзка с тези сделки са едновременно за експортната квота и за свързаната с нея маниока. Ето защо тези плащания трябва да са част от действително платената или подлежаща на плащане цена за определяне на митническата стойност по смисъла на чл. 29 от Митническия кодекс.

Заключение № 21: Разходи за изпитание (тестове)

Факти

Вносител X изнася силициеви кристали до свързана компания Y в страна A за сглобяването им в полупроводникови устройства на режим пасивно усъвършенстване с отложено плащане. Силициевите кристали се продават от компания X на компания Y съгласно споразумение за продажба и обратно изкупуване. След обработка, компания Y фактурира и начислява на компания X извършените разходи за обработката плюс стойността на обработените силициеви кристали. След това компания X организира тестването на обработената стоки от свързаната компания Z в страна B. След приключване на изпитанията, компания Z таксува компания X извършените разходи. След това преминалите тестовете стоки, отговарящи на необходимите стандарти, се внасят в Европейската общност от компания X. Нестандартните стоки се бракуват в страна B.

Вносителят твърди, че производството на полупроводникови устройства е многоетапен процес и че в търговската практика е общоприето процесите да се извършват отделно и на различни места, понякога от свързани лица, а в някои случаи и от несвързани лица. Освен това е нормално на всеки етап от производствения процес да се извършва многократно тестване. В конкретния случай силициевите кристали се изпитват по електронен път от производителя на кристалите преди доставката им в страна A, а обработената стока се тества визуално от компанията, сглобяваща устройствата в страна A. В страна B обработените стоки отново преминават визуален тест, последвано от електронен тест на скъпоструващо оборудване.

Въпроси

Възможно ли е разходите за изпитание в страна B да бъдат включени в митническата стойност, тъй като тестването е неразделна част от процеса на усъвършенстване?

Като алтернатива, възможно ли е разходите за изпитание в страна B да бъдат изключени от митническата стойност, тъй като тестването е дейност, платена от купувача, за неговата собствена сметка след закупуване на стоките, но преди техния внос?

Мнение на Комитета

Операциите по изпитанието са част от процеса, необходим за производство на въпросната стока. Тестването е от съществено значение, за да се гарантира функционалността на стоките и тяхното съответствие с приложимите спецификации. Ето защо остойностяваните стоки са стоките, преминали теста, а митническата стойност следва да се определи съгласно чл. 29(1) от Митническия кодекс на базата на разходите за изпитание плюс добавка по чл. 32(1)(б)(i) за

стойността на доставените материали, включително разходите за усъвършенстване, както и добавка по чл. 32(1)(д) за стойността на доставката до митническата територия на Европейската общност.

Заключение № 22 (редактиран): Остойностяване на компютри с променлив капацитет на паметта

Факти

Фирма X, установена в трета страна доставя на фирма Y в рамките на Общността чрез своя филиал X1 (финансов представител на X в страна-членка в същото време и вносител) компютри с висока производителност, предоставени на лизинг на фирма Y.

Само малка част от този тип компютри са произведени и всеки от тях е адаптиран в съответствие с конкретните потребности на потребителя. Независимо от това, по вътрешни стратегически съображения (технически и търговски), фирма X проектира стандартни процесори с основна памет от 64 МБ. Въпреки това се приема, че в зависимост от изискванията на потребителя, основната памет може да бъде ограничена или неутрализирана преди вноса на компютрите в Общността. Фирма X1 внася компютри с 64 MB, от които 32 са с ограничена употреба на паметта.

Търговският договор, подписан между X и Y се отнася до системи с 32 MB. В този договор не се споменава за съществуването на допълнителен капацитет на паметта, който може да бъде активиран по всяко време.

На практика ограничената първоначално памет се възстановява, само ако потребителят Y (или друг потребител, когато след внасянето системата се прехвърля на друго място) поиска това на базата на негови допълнителни изисквания. Това се постига с проста техническа операция по оборудването без добавка на допълнително оборудване чрез внасяне или набавяне на място.

Само доставчикът притежава необходимата технология, за да възстанови паметта. Когато тя е активирана, доставчикът и неговият клиент подписват или анекс към стария договор или нов договор, определящ лизинга и по-специално специфицират допълнителните плащания, които трябва да се направят в резултат на повишения капацитет на паметта.

Въпрос

Към момента на митническото оформяне на стоката, трябва ли системата да бъде остойностена на базата на капацитета на общата памет (64MB), независимо от факта, че 32 MB от нея са премахнат или да се остойности на базата на действителната „активна” памет от 32 MB?

Мнение на Комитета

1. Остойностяването трябва да се базира върху стоките, представени пред митническите власти в материалният момент, за определяне на стойността за митнически цели. В този случай, стоката се състои от компютър с капацитет на паметта 64 MB, пълната функционалност, на която е предмет на технически ограничения.

2. Въпреки това, за определяне на митническата стойност се отчитат най-вече действително извършени или предстоящи плащания. В този контекст, би било подходящо към момента на въвеждане на стоките за свободно обращение митническата стойност да се определи на базата на съответно подкрепени с доказателства договорни плащания за представените в този момент стоки.

3. При наличие на допълнителни плащания, напр. за пълно оползотворяване на капацитета на паметта, тези плащания трябва да формират част от митническата стойност.

Заключение № 23: Транспортни разходи за стоки, продадени франко склада

Факти

Вносител X, установен в Общността закупува стоки от продавач Y, установен извън Общността, на база цена FOB. Стоките пътуват с железопътен транспорт и са депозирани в митнически склад.

X препродава на Z, с когото е свързан и който е установен в друга страна членка на Общността.

Z поставя стоките за свободно обращение на базата на фактурираната цена между X и Z. Z предава международната товарителница (CIM), върху която са специфицирани транспортните разходи. Товарителницата се издава за доставка на стоките извън Общността до железопътна гара в близост до склада.

Въпрос

Дали на основание на чл. 164 от ППМК, могат да се приспаднат транспортните разходи на територията на Общността, извършени по времето на първата сделка?

Мнение на Комитета

Приспадане на транспортни разходи, извършени вътре в Общността е оправдано, ако са спазени всички изисквания на чл. 164 от ППМК. Действително платената или подлежаща на плащане цена от Z на X, включва всички транспортни разходи. Международната товарителница (CIM) предоставя цялата необходима информация за транспортни разходи вътре и извън ЕС.

Няма специални условия относно лицето отговорно за плащане на транспортните разходи, нито изисквания тези транспортни разходи да представляват част от сделката за продажба, на базата на която се определя митническата стойност.

Следователно вътреобщностните транспортни разходи, извършени при описаните по-горе обстоятелства подлежат на приспадане въз основа на чл. 164 от ППМК.

Заключение № 24: Роялти и лицензни такси(е заменен от Коментар № 11

Заключение № 25: Стоки, продадени за износ в Общността тълкуване на чл. 147 от Регламент № 2454/93

Фактите:

Случай №1: Компания А закупува стоки по обичайни цени за производител Н от Далечния Изток (и двете договарящи се страни са установени извън Общността), но те се доставят до зависим от А клон А1 в Европейския съюз.

Случай №2: Аналогичен на А1, но А1 е филиал на А (чл. 143(1)(д) ППМК).

Допълнителна информация

За целите на счетоводството и в двата случая А фактурира стоките на А1 по трансферна цена. Трансферната цена изпълнява изискванията за проверката на свързаността им, което е важно в случай № 2, поради факта, че се извършва втора продажба между А и А1 при вноса в Общността.

И в двата случая митническото оформяне се извършва въз основа на продажбата между Н и А1.

След като бъдат оформени от митническите органи от А1, стоките се доставят на А, където преминават необходимите проверки. Впоследствие те се продават на клиенти от целия свят. Около 50% от стоките се продават обратно на клиенти в ЕС.

Изследване и въпроси:

Случай №1:

1. Съгласно чл. 147 от ППМК и за целите на чл. 29 от Кодекса фактът, че стоките, обект на продажба, са декларирани като предназначени за свободно обращение, трябва да се счита като достатъчна признак, че те са продадени за износ в митническата територия на Общността. Съгласно чл. 147(3) от ППМК купувачът не трябва да отговаря на никакви други условия освен това да бъде страна по договора за продажба. Следователно в конкретния случай той не трябва обезателно да е установен митническата територия на Общността.

Въпрос по случай № 1 - (когато нито една от договарящите се страни не е установена в Общността): ползва ли се с предимство пред гореспоменатата признак фактът, че 50% от стоките в действителност не са предназначени за продажба в митническата територия на Общността?

Отговор: Отношение имат само действителни сделки, водещи до внасяне на стоки в митническата територия на Общността от трета страна (чл. 147 (1) ППМК). Няма значение какво се случва със стоките след това (т.е. дали те са повторно доставени на консигнация или продадени).

2. Съгласно Заключение № 5 от Сборника с текстове за определяне на митническа стойност, когато стоките са внасяни от филиал на предприятие (доставени на консигнация от едно подразделение на бизнеса на друго направление на същия бизнес) това не представлява сделка по смисъла на чл.29 от Митническия кодекс и съответният метод за остойностяване трябва да се определи по реда, представен в чл. 30 от Митническия кодекс.

Въпрос по случай №1: В разглеждания случай, (за разлика от извод № 5), стоките не са произведени от А, а от трета страна (Н) и съществува договор за продажба между А и Н. Приложимо ли е Заключение № 5?

Отговор: Заключение № 5 не е приложимо тъй като това е частен случай на стоки, които могат да се считат като продадени за износ в Общността. Съществува сделка за продажба между Н и А; следователно се прилагат чл.29 от Митническия кодекс и първото изречение от чл. 147(1). Заключение № 16 не оспорва този резултат.

Случай №2:

1. В случай № 2 към момента на остойностяване има втора сделка за продажба и следователно Заключение № 5 също няма отношение. Съгласно втората под алинея на чл. 147(1) от ППМК може да се декларира цената за продажбата, предшестваща последната продажба, довела до въвеждане на стоките в митническата територия на Общността. Все пак при това трябва да се доказва по задоволителен за митническите власти начин, че тази продажба на стоки е извършена за износ за митническата територия на Общността. Останалите приложими условия са изложени в Коментар № 7 на Сборника с текстове за определяне на митническа стойност.

Фактически единствената разлика между случаи 1 и 2 е, че страната получаваща стоките в случай 1 е клонов офис, зависим от фирмата, докато в случай 2 тя представлява филиал свързан към фирмата.

Въпрос по случай №2: Възможно ли е да се приеме сделката между Н и А, ако тя съответства на критериите в Коментар № 7?

Отговор: Съответното законово правило се съдържа в чл. 147 от ППМК и в контекста на неговото приложение критериите от Коментар №7 се прилагат и за сделката между Н и А.

Общи заключения

В случай № 1 „продажбата" (т.е. трансферът) между А и клоновия офис не представлява същинска продажба, което означава, че продажбата между А и Н е единствената продажба, която може да се приеме като такава. Съществува само една същинска продажба преди стоките да бъдат внасяни и правилата за последователни продажби не са приложими.

В случай № 2 продажбата между А и филиала е продажба в юридическия смисъл и следователно, съгласно чл. 147(1) втора под алинея, за продажбата между А и Н,

(ако бъде декларирана за целите на определяне на митническата стойност), се изисква да се доказва, че е извършена за износ в Общността.

И в двата случая фактът, че след допускането за свободно обращение, 50% от стоките са препродадени на клиенти извън ЕС, сам по себе си не е основание да се отхвърли митническата стойност, базирана на предишна продажба в съответствие с чл. 147.1. Независимо от това, при тези обстоятелства би било разумно този факт да се отчете, когато се обсъжда доказателствата, представени в подкрепа на тезата, че в момента на въпросната продажба, стоките са били продадени за износ в ЕС.

С прилагане на втора под алинея от чл. 147 (1), ако декларира продажба между А и Н, декларантът от случай № 2 (последователни продажби) разполага с по-удовлетворителни доказателства в сравнение с декларатора от случай №1.

На практика предназначението на втора под алинея на чл. 147 (1) е да посочи, че е възможно, при представяне на удовлетворителни доказателства, митническата стойност да се базира на продажба, извършена преди последната продажба, (т.е. преди въвеждане на стоките на митническата територия на Общността). В случаите само на една продажба се прилага алинея 1 на чл.147 (1).

Митническа стойност на звукови и кинематографични записи върху магнитна лента (видеокасети) и други носители на информация

Случай 1 Записи, предназначени за излъчване по телевизионни мрежи и киноразпостранение

ФАКТИ

Внасяни са звукови и кинематографични записи под формата на видеозаписи върху магнитна лента (Митническа тарифа на Общността 85.24) или върху други носители на информация, предназначени за разпространение и/или излъчване по телевизионни мрежи и киноразпространение и рекламни агенции (виж случай №2).

Трябва да се прецени дали остойностяването трябва да се базира на проформа фактури, показващи единствено стойността на поддържащия носител на информация (номинална сума във валутни единици) или върху общото извършено плащане. Договорът, сключен между телевизионните мрежи и киноразпространителите и чуждестранен дистрибутор/производител, показва, че плащането за получаване на правата за излъчване на филма, може да възлезе на няколко милиона валутни единици.

Заключение

Комитетът стига до заключението, че сумите заплатени от купувачите на въпросните аудиовизуални програми за придобиване на права за излъчване и дистрибуция, трябва да се разглеждат по смисъла на чл.32(1)(в) от Митническия кодекс. В този контекст те трябва да се разглеждат като еквивалентни на плащания за правото за възпроизвеждане на внасяни стоки по смисъла на чл. 32(5)(а) от Митническия кодекс.

Следователно тези суми не трябва да се отчитат при определяне на митническата стойност при положение, че са разграничени от действително платената или подлежаща на плащане цена за поддържащия носител на информация.

Случай 2 Записи, предназначени за рекламни агенции

Видеокасети (или други носители на информация), съдържащи записи за рекламната индустрия, предназначени също и за излъчване по телевизионни мрежи по същия начин както в случай 1 по-горе.

Въпросът е дали стойността трябва да се основава върху общите плащания в полза на производителите. В конкретния случай, това може да включва остойностяване на стоките с отчитане на цялостната фактурирана сума, представена на купувача (разходи за наем на студия, такси за музиканти, модели, стойност на лентите и пр.).

Остойностяване

Комитетът стига до заключението, че сумите заплатени от купувачите за въпросните аудиовизуални програми за придобиване на права за излъчване и дистрибуция, трябва да се разглеждат по смисъла на чл.32(1)(в) от Митническия кодекс. В този контекст те трябва да се разглеждат като еквивалентни на плащания за правото за възпроизвеждане на внасяни стоки по смисъла на чл. 32(5)(а) от Митническия кодекс.

Случай 3 Записи, предназначени за дистрибуция и продажба

Внасяни са видеокасети (или друга носители на информация), носещи разнообразен аудиовизуален материал (напр. филмов очерк) за дистрибуция и продажба на клиенти. Плащането за стоките е фактурирано в контекста на нормална продажба и не участват никакви други плащания.

Остойностяване

Договорната стойност трябва да се базира на общата платена или подлежаща на плащане цена за стоките.

Становище за административната практика по Член 156а[14]

Обхват

Чл. 156а е предназначен да осигури приложението на чл. 19 от Митническия кодекс за разрешаване на многократни или повтарящи се операции по внасяне, осъществявани при обстоятелства, способстващи за улеснение на приложението на съответните законови норми на Общността.

Срок за разрешение

В контекста на предоставяне на разрешението, споменати в чл. 156а, периодът, описан в алинея 2 на същия член трябва да се определи по начин, съвместим със задачата да се гарантира опазването на заложените собствени ресурси.

[14] (Приет от Комитета на заседание, проведено на 6 май 1996г.)

Третиране на транспортните разходи за целите на определяне на митническата стойност на експресни въздушни пратки, декларирани за свободно обращение в митническата територия на Общността

Административни споразумения

Представителите на митническите администрации на страните членки стигнаха до заключение, че:

- с оглед необходимостта да се гарантира ефективно и еднородно прилагане на чл. 32 и 33 от Митническия кодекс (Регламент на № 2913/92) и
- отчитайки Съдебно решение относно приспадане на транспортни разходи в рамките на Общността (дело № 290/84),
- след консултации с представители на оператори на въздушен транспорт,
- след изучаване на това как може да се изпълнят изискванията, залегнали във влезли в сила законови разпоредби, при обработката на експресни пратки, превозвани от експресни транспортни агенции,

условията, залегнали в Приложението трябва да се прилагат по еднороден начин върху цялата територия на Общността.

Административни правила

Третиране на транспортни разходи за целите на определяне на митническата стойност на експресни въздушни пратки, декларирани за свободно обращение в рамките на митническата територия на Общността.

<u>Прилагане на влезли в сила законови разпоредби</u>

1. При спазване на правилата за определяне на митническата стойност, и по-специално чл. 32(1) (д), 32(2) и 33 на Митническия кодекс:

   а) В случаите, когато действителната такса за експресна въздушна пратка е известна към момента на митническо оформяне, разходът трябва да бъде отчетен за определяне на митническата стойност на експресната пратка. Транспортните разходи, извършени след пристигане на пратката на митническата територия на Общността не трябва да се включват към митническата стойност, при положение, че тези разходи са разграничени от общите разходи.

   В случаите, когато експресният превозвач не е в състояние да доказва, кои разходи са възникнали преди отпътуването в трета страна и кои са

възникнали след пристигане в Общността, тогава за приспадане на транспортните разходи, извършени на територията на Общността, са приложими процентите върху цялата сума за експресната доставка, залегнали в Приложение 25 на Регламент № 2454/93.

б) В случаите, когато към момента на митническо оформяне, действителният разход за експресна пратка е неизвестен, се прилага еквивалент на тази сума, установен от тарифите на въпросния експресен превозвач за същото или обратно пътуване и за пратка от същия тип.

Аналогично на алинея 1(а) по-горе се прилагат процентите, залегнали в Приложение 25 на Регламент № 2454/93.

2. При прилагане на горните правила, пощенските служби, компании за експресни превози, техни представители или лица, определени да оформят пратките от митническите органи:

(а) трябва да представят на митническите власти необходимите документи в подкрепа на действителния разход за експресна пратка или, ако не могат да направят това, тарифата на въпросния превозвач и

(б) да направят необходимите изчисления за приспадане на процентите, залегнали в Приложение 25 от ППМК, от деклариранията разход за експресна пратка.

3. Ако след изтичане на съответен период за въвеждане в митническата практика, бъде отчетено, че методите, изложени в алинея 1, са недостатъчни, за да се осигури приложението на съответните разпоредби за определяне на митническата стойност, като допълнителна мярка за установяване на транспортните разходи за целите на митническото остойностяване на експресни въздушни пратки, ще бъде обсъдено въвеждане на серия от фиксирани тарифи.

4. Тази методология ще се прилага от 01 юли 1990 г. и заменя всички останали средства, използвани за въпросната цел.

5. В последствие условията от алинея 1 могат да бъдат подложени на проверка, за да се оцени тяхната ефективност предвид на натрупания практически опит.

РАЗДЕЛ Д: РЕШЕНИЯ НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ[15]

Дело 7/83* - Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers срещу Hauptzollamt Bremen-Ost

Заглавие: Остойностяване на стоки за митнически цели – включване разходи за квота

Език: немски

Въпрос: Подлежат ли на включване в митническата стойност на стоки разходите, извършени за придобиване на безплатни квоти (квоти за износ) и таксувани отделно от износител в Хонконг до немски клиент, (известни като разходи за квоти), (сделката е във връзка с чл. 3 на Регламент (ЕИО) № 1224/80 за остойностяване на стоки за митнически цели)?

Съдебно решение: Квотните разходи, свързани с придобиване на квоти за износ, не съставляват част от митническата стойност на стоки, внасяни в Общността, съгласно разпоредбите за остойностяване на стоки за митнически цели в Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г., съответно променени с Регламент (ЕИО) № 3193/80 от 8 декември 1980г.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № С 35, 8.2.1983, стр. 3

ОВ № С 79, 20.3.1984, стр. 4

---

15 Пълният текст е достъпен онлайн : http://curia.eu.int или http://europa.eu.int/eur-lex

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1984, стр. 609-620

Дело 290/84*- Hauptzollamt Schweinfurt срещу Mainfrucht Obstverwertung GmbH

Заглавие: Остойностяване за митнически цели – Транспортни разходи

Език: немски

Въпроси:

1. (а) Когато купувач от страна членка на Европейската общност, въз основа на разбита по позиции фактура, заплаща на чуждестранен доставчик заедно с цената на стоките и сума за "транспортни разходи в Общността", трябва ли договорната стойност, спомената в чл. 3 (1) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 да включва и двете суми?

(б) Ако това е така, за да бъде приета като митническа стойност на стоките, необходимо ли е сумата да бъде коригирана съгласно чл. 15 на Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80?

2. Ако на въпросите бъде отговорено положително:

(а) Приложим ли е чл. 15(2)(а) от Регламент (ЕИО) № 1224/80, когато лицето декларира транспортни разходи, включващи единствено транспорт в рамките на Общността?

(б) Ако на въпрос (а) бъде отговорено положително:

В случай на транзитен транспорт като споменатия в чл.15 (2)(а) на Регламент (ЕИО) № 1224/80, при определяне на митническата стойност на стоки, зависи ли приспадането на транспортните разходи, изчислени като извършени в рамките на Общността от това дали заинтересованото лице е предоставило отделни стойности за общите разходи за транспорт в съответствие с чл. чл. 15(1) на Регламента?

Ако това е така, условието е изпълнено, когато заинтересованото лице представи отделни стойности за тези транспортни разходи или е необходимо да се предостави доказателство за действително извършените разходи за транспорт с подлежащо на проверка документно доказателство?

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1985, стр. 3909-3932

Ако такова доказателство е необходимо на какви изисквания трябва да отговаря то? Възможно ли е митническите власти да отменят необходимостта от такива доказателства, когато заинтересованото лице не може да ги предостави поради поведението на доставчика?

Съдебно решение: Когато вътрешен купувач е заплатил на чуждестранен продавач, добавка към цената на стоките, на базата на отделна фактура и специална сума за „разходи за транспорт в рамките на Общността”, договорната стойност по смисъла на чл. 3 (1) от Регламент № 1224/80 включва първата от тези суми, но ако обстоятелствата изискват това, компетентните митнически власти могат да направят проверка на фактурата, отнасяща се до въпросните разходи, за да установят нейната достоверност.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 29, 31.1.1985, стр. 3;

ОВ № C 347, 31.12.1985, стр. 22

Дело 65/85*- Hauptzollamt Hamburg - Ericus срещу Van Houten International GmbH

Заглавие: Остойностяване за митнически цели – Разходи за претегляне

Език: немски

Въпрос: Необходимо ли е чл. 3(1) и (3) от версията на Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80, приложима преди 1 януари 1981г., да се интерпретира както в случая, наречен ANKUNFTKONTRAKTEN (договори за пристигане), а именно че разходите за определяне на теглото при пристигане също формират част от договорната стойност, ако съгласно договора за продажба, тези разходи се поемат от купувача?

Съдебно решение: Чл. 3(1) и (3) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 29 май 1980г. се интерпретира като изключващ от договорната стойност разходите за теглене, платени от купувача в дестинацията на стоките в случая, известен като договор за пристигане.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 99, 19.4.1985, стр. 7; ОВ № C 45, 27.2.1986, стр. 4

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1986, стр. 447-457

Дело C-183/85*- Hauptzollamt Itzehoe срещу H.J. Repenning GmbH.

Заглавие: Остойностяване за митнически цели

Език: немски

Въпрос: Включва ли договорната стойност, описана в чл. 3(1) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80, цялата сума на действително платената цена, когато стоките закупени без дефекти, са се развалили и по този начин са намалили стойността си преди съответната дата на остойностяване, при обстоятелства даващи на купувача право на компенсации по силата на транспортна застраховка, но не и намаляване на продажната цена от страна на продавача?

Съдебно решение: чл. 3(1) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 трябва да се интерпретира в смисъл, че когато закупени годни стоки са повредени преди митническо им оформяне за свободно обращение, действително платената или подлежаща на плащане цена, на която се основава договорната стойност, трябва да бъде намалена, пропорционално на понесените щети.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 166, 5.7.1985, стр. 11; ОВ № C 196, 5.8.1986, стр. 4

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1986, стр. 1873-1884

Дело 357/87*- Albert Schmig срещу Hauptzollamt Stuttgart-West

Заглавие: Облагане с мита върху внасяни опаковки

Език: немски

Въпроси:

1. Как трябва да се интерпретира заключителното изречение на Раздел I, C.2 на Част 1 от Приложение към чл. 1 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 950/68 от 22 юни 1968г. за Обща митническа тарифа (Официален журнал, специално издание на английски 1968 (I), стр. 275): дали изразът „опаковки" (означаващ всякакви външни и вътрешни контейнери, държатели, обвивки или подложки, различни от транспортни устройства (напр. транспортни контейнери), платнища, въжета или спомагателно транспортно оборудване), включва варели за бира, бирени бутилки и пластмасови каси за бирени бутилки, когато тези контейнери подлежат на връщане на продавача на бирата в друга страна?

2. Ако на първия въпрос бъде отговорено положително: как трябва да се интерпретира Раздел II, D.1(a) от Част I на Приложение към чл. 1 от гореспоменатия Регламент (предвиждащ опаковките да подлежат на обмитяване за стоките, съдържащи се в тях): е мито върху опаковки, които сами по себе си подлежат на мито, заплащано заедно с митото за стоките по такъв начин, че митото за стоките включва и плащане на мито за опаковките или опаковките се обмитяват на базата на тяхната собствена митническата стойност, но по митническата ставка, приложима за стоките?

Съдебно решение:

1. Последното изречение от Раздел I, C.2 на Част 1 от Приложение към чл. 1 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 950/68 от 22 юни 1968г. за Обща митническа тарифа трябва да се интерпретира в смисъл, че терминът "опаковка" включва варели за бира, бирени бутилки и пластмасови каси за бирени бутилки дори, когато тези контейнери подлежат на връщане на продавача на бирата в друга страна.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1988, стр. 6239

2. Раздел II, D.1(a) от Част I на Приложение към чл. 1 от гореспоменатия Регламент трябва да се интерпретира в смисъл, че опаковките подлежат на обмитяване по ставки, приложими за съдържащите се в тях стоки. Независимо от това, когато опаковките не са включени в цената, платена за стоките, но подлежат на връщане на продавача в друга страна, а от купувача се изисква да изплати на продавача финансова компенсация за невърнати опаковки, тази компенсация се приема за разход по смисъла на чл. 8(1)(a) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 349, 24.12.1987, стр. 4; ОВ № C 284, 8.11.1988, стр. 10

Дело C-219/88* - Malt GmbH срещу Hauptzollamt Düsseldorf

Заглавие: Сертификати за автентичност

Език: немски

Въпроси:

1. Трябва ли да се интерпретира Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели (Официален журнал на Европейската общност № L 134, 31.5.1980, стр. 1) и по-специално чл. 3(1) и (3) (а), в смисъл, че при определяне стойността на аржентинско говеждо допуснато за свободно обращение без плащане на мито през 1981г. в рамките на тарифна квота на Общността, сумите за сертификат за автентичност, заплатени на продавача в добавка към цената на стоките и необходими за прилагане на правила за квотите, трябва да бъдат включени в действително платената или подлежаща на плащане цена (договорна стойност)?

2. Ако отговорът на въпрос 1 е утвърдителен:

   Трябва ли гореспоменатият Регламент и по-специално чл.3 (4) (б) да се интерпретира в смисъл, че сумите, платени за сертификати трябва, за целите на митническото остойностяване, да бъдат третирани като разходи, платими в Общността?

3. Ако отговорът на въпрос 2 е утвърдителен:

   Трябва ли гореспоменатият Регламент и по-специално чл.3 (4) да се интерпретира в смисъл, че изискванията тези разходи да бъдат разграничени от действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки са изпълнени, дори когато във фактурата е посочена общата платена цена за стоките и сертификатите (№1), но от нея става ясно и какъв е размерът на сумата за сертификати?

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1990, стр. I-1481

Съдебно решение:

1. Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели, и по-специално чл. 3(1) и (3) от него, трябва да се интерпретират в смисъл, че при определяне на митническата стойност на аржентинско говеждо за целите на Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 217/81 от 20 януари 1981г., отварянето на квота на Общността за висококачествено, прясно или замразено говеждо и телешко месо спада към подпозиции 02.01 A II (а) и 02.01 A II (б) на Общата митническа тарифа, а сумите за сертификат за автентичност, заплатени на продавача в добавка към цената на стоките и необходими за прилагане на квотните правила, трябва да се считат за неразделна част от стойността за митнически цели.

2. Чл. 3(4) от Регламент № 1224/80 трябва да се интерпретира в смисъл, че сумите, платени за сертификати, за целите на митническото остойностяване, не трябва да бъдат считани за разходи, платими в Общността.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 223, 27.8.1988, стр. 5

Дело C-11/89*- Unifert Handels GmbH, Warendorf срещу Hauptzollamt Münster

Заглавие: Митническата стойност на стоки – Договорна стойност – Разходи за забавяне(демюраж)

Език: немски

Въпроси:

1.

(а) Възможно ли е договорната стойност по смисъла на чл. 3 (1) от Регламент № 1224/80 да бъде също цената, предвидена в договор за продажба между лица, жители на Общността?

(б) Ако отговорът на въпрос 1(а) е положителен, може ли въпросното лице да определи цена, която да бъде приета за основа при остойностяване за митнически цели, ако цената в други договори за продажба, отговаря на изискванията на чл. 3 (1) от Регламент №1224/80? Обвързано ли е лицето с избора, след като вече го е направило?

(в) Ако отговорът на въпрос 1(а) е положителен, включена ли е в тази цена т.нар. комисионна за покупка?

2. Представляват ли разходите за закъснение (компенсация за закъснение при натоварване), транспортни разходи по смисъла на чл. 8 (1) (е) от Регламент № 1224/80?

3. Представлява ли договорна стойност, пълната платена или подлежаща на плащане цена по смисъла на чл. 3 от Регламент № 1224/80, ако преди материалният момент има последователни срочни доставки, попадащи в съгласуван толеранс за различия в теглото, които не водят до намаляване на покупната цена?

Съдебно решение:

1. Цената, предвидена в договора за продажба между лица, установени в Общността може да се счита като договорна стойност по смисъла на чл. 3 (1) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1990, стр. I-2275

2. Когато при последователни продажби на стоки, повече от една действително платена или подлежаща на плащане цена отговаря на изискванията заложени в чл.3(1) от Регламент № 1224/80, всяка от тези цени може д бъде избрана от вносителя за целите на определяне на митническата стойност. Ако вносителят се позове на една от тези цени в декларацията за стойността, той не може да коригира декларацията след като стоките са били допуснати за свободно обращение в съответствие с чл. 8 (1) от Регламент 79/695/ЕИО от 24 юли 1979г. за хармонизация на процедурите за митническо оформяне на стоки за свободно обращение.

3. Съгласно чл. 3 (1) от Регламент № 1224/80, плащане от купувача до продавача, фактурирано отделно и описано като „комисионна за покупка", формира част от действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяни стоки.

4. Разходите за закъснение (компенсация за закъснение при натоварване), формират част от транспортни разходи по смисъла на чл. 8 (1) (е) от Регламент № 1224/80.

5. Чл. 3 (1) от Регламент № 1224/80 трябва да се интерпретира в смисъл, че действително платената или подлежаща на плащане цена не трябва да се намалява пропорционално, когато съществува несъответствие между количеството на разтоварените стоки и закупеното количество, ако то не надвишава тегловните толеранси, съгласувани между страните и не води до намаляване на общата стойност.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 43, 22.2.1989

ОВ № L 134, 31.5.1980, стр. 1

Дело C-17/89* - Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost срещу Deutsche Olivetti GmbH

Заглавие: Транспортни разходи, транспорт с контейнери

Език: немски

Въпроси: Според какъв критерий трябва да се оценяват транспортните разходи, които съгласно чл. 8 (1) (e) (i) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80, трябва да се добавят към действително платената или подлежаща на плащане цена за стоки по смисъла на чл. 3, ако при доставка FOB вносителят е заплатил единична, включваща всичко цена за транспорт на стоките отвъд мястото на въвеждане в Общността до точка в рамките на Общността? Ако стоките се внасят в контейнер, от съществено значение ли е дали стоките ще бъдат превозвани в един и същ контейнер по време на цялото пътуване?

Съдебно решение:

1. По смисъла на чл 15(2)(a) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели (Официален вестник 1980, L 134, стр. 1), контейнерният транспорт не може да се счита за „средство за транспорт”.

2. Когато вносителят е заплатил, включваща всичко цена, за транспорт на стоки отвъд мястото на въвеждане в митническата територия на Общността и стоките са превозвани с няколко различни вида транспорт, транспортните разходи съгласно чл. 8(1)(e)(i) на гореспоменатия регламент, трябва да бъдат изчислени или чрез приспадане от действително платената или подлежаща на плащане цена на транспортните разходи в рамките на митническата територия на Общността, определени на базата на обикновено прилагани транспортни тарифи, или чрез пряко определяне на разходите за транспорт до мястото на въвеждане на стоките в митническата територия на Общността на базата на обикновено прилаганите тарифи. Изборът на критерий, способстващ в максимална степен да се избягнат произволни или неверни стойности, влиза в пълномощията на националните власти.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 45, 24.2.1989

ОВ № L 134, 31.5.1980, стр. 1

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1990, стр. I-2301

Дело C-79/89* - Brown Boveri & Cie AG срещу Hauptzollamt Mannheim

Заглавие: Софтуер (разграничаване на разходи за сглобяване) (преди 1 май 1985г.)

Език: немски

1. Можеше ли през 1982г. чл.3 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 да се интерпретира в смисъл, че договорната стойност на носител на информация със записан върху нея софтуер, по отношение на който доставчикът е предоставил на декларатора фактура, съдържаща само общата цена, е пълната цена по фактура или това е договорната стойност само на онази част от фактурата, която съответства на носителя на информация? Има ли някаква разлика, ако декларатоpът направи разграничение между цената на средата носител и цената на софтуера в материалното време или по-късно?

2. "Следва ли разходите за сглобяване/монтаж да се разглеждат като "разграничени"по смисъла на чл. 3(4) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 само когато разграничението е направено за митническите власти в материалното време?"

Съдебно решение:

1. През 1982г. чл. 3 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели, трябваше да се интерпретира в смисъл, че под договорната стойност на носител на информация, съдържаща в момента на вноса записан софтуер, по отношение на който доставчикът е фактурирал цялостна цена на декларатора, би трябвало да се разбира цената по фактура.

2. В съответствие с чл. 3 (4) (а) на Регламент № 1224/80, за да бъдат изключени от митническата стойност, в декларацията за стойността разходите за сглобяване/монтаж трябва да бъдат разграничени от действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките. В изпълнение на чл. 8 от Директива на съвета 79/695/ЕИО от 24 юли 1979 г. за хармонизиране на процедурите за митническо оформяне на стоки за свободно обращение, тази декларация не може да се коригира след материалния момент на остойностяване за митнически цели, който е например, след митническо оформяне на стоките за свободно обращение.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1991, стр. I-1853

Дело C-116/89* - BayWa AG срещу Hauptzollamt Weiren

Заглавие: Остойностяване на стоки за митнически цели – Зърнена реколта – Лицензни разходи

Език: немски

Въпроси: В случай на продажба на зърнена реколта за производството, на която основното количество използвано зърно е доставено от купувача, трябва ли за определяне на митническата стойност да се добавя към действително платената или подлежаща на плащане цена, лицензна такса, която купувачът заплаща на производителя на сортови семена, дори когато услугите на производителя на семената се предоставят в рамките на Общността?

Съдебно решение: В случай на продажба на зърнена реколта за производството, на която основното количество използвано зърно е доставено от купувача, за определяне на митническата стойност в съответствие с чл. 8(1) (б) (i) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели, към действително платената или подлежаща на плащане цена, трябва да се добави лицензна такса, която купувачът заплаща на производителя на сортови семена за тяхното разпространение, дори когато услугите на производителя на семената се предоставят в рамките на Общността.

Отпратки към допълнителна информация: ОВ № C 122, 17.5.1989

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1991, стр. I-1095

Дело C-299/90* - Hauptzollamt Karlsruhe срещу Gebr. Hepp. GmbH &Co KG

Заглавие: Митническа стойност – Комисионна за покупка

Език: немски Въпроси:

1. В случай, на участие на агент по покупка, действащ от свое име, но представляващ интересите на другиго, кой договор може да се счита за „продажба" по смисъла на чл. 3 Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели?

2. Ако отговорът на Въпрос 1 е, че и двата договора производител-агент и агент-вносител отговарят на критериите на чл. 3 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1224/80, а в своя договор с агента вносителят е определил цена, като база за остойностяване на стоки за митнически цели, необходимо ли е комисионната за покупка да се добавя към платената цена?

3. Ако отговорът на Въпрос 1 е, че има само една продажба, а именно между производител и вносител, трябва ли комисионната за покупка да се включва към митническата стойност, когато вносителят, под наименованието "Verkäufer" ("Продавач") в митническата декларация е вписал агента и своята фактурна цена (без включена комисионна)?

4. Ако отговорът на Въпрос 1 е, че независимо, че договорът между производителя и агента е продажба, а договорът между агента и вносителя не е продажба, как трябва да се определи митническата стойност в съответствие със законите на Общността, когато вносителят е декларирал митническата стойност по начина, описан във Въпрос 3?

Съдебно решение:

Ако агентът използва своето име, но фактически представлява вносителя, като действа от негово име, при определяне на митническата стойност в съответствие с чл. 3(1) Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 1224/80 от 28 май 1980 за остойностяване на стоки за митнически цели, трябва да се отчете сделката между производителя или доставчик на стоките от една страна и вносителя от друга.

Цената в сделката между производител/доставчик от една страна и вносител от друга, съставлява митническата стойност за целите на чл. 3(1) от Регламент (ЕИО) № 1224/80. Комисионната за покупка не трябва да се включва в тази стойност, дори когато вносителят е описал агента по покупката като продавач и е описал цената на стоките като фактурирана от същия агент.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1991, стр. I-4301

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 274, 31.10.1990

Дело C-16/91* - Wacker Werke GmbH & Co. KG срещу Hauptzollamt München-West

Заглавие: Пасивно усъвършенстване – пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове – Определяне на стойността на компенсаторни продукти и стоки за временен износ

Език: немски

Въпроси:

1. Трябва ли чл. 13(1) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО)№ 2473/86 от 24 юли 1986г. при Пасивно усъвършенстване пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове и стандартна система за обмен (ОВ 1986 L 212, стр. 1) да се интерпретират в смисъл, че изчисляването на вносно мито за митническа стойност на компенсаторни продукти и стоки за временен износ, принципно се основава на тяхната договорна стойност в съответствие с чл. 3(1) от Регламент на съвета (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели (ОВ 1980 L 134, стр. 1), и последващи изменения с Регламент (ЕИО) № 1055/85 от 23 април 1985г. (ОВ 1985 L 112, стр. 50)?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, трябва ли първата алтернатива, представена във втора подалинея на чл. 13(2) от Регламент № 2473/86 да се интерпретира в смисъл, че митническата стойност на компенсаторни продукти трябва да се определя в съответствие с тази разпоредба, дори когато притежателят разрешение за пасивно усъвършенстване временно или е изнасял стоки безплатно, или по намалени цени по смисъла на чл. 8(1)(б)(i) от Регламент № 1224/80?

3. Ако отговорът на втория въпрос е положителен, трябва ли чл. 8(1)(б)(i) от Регламент № 1224/80 да се интерпретира в смисъл, че за определяне стойността на споменатите в това разпоредба стоки, произведени от самия притежател на разрешението за пасивно усъвършенстване, трябва да се отчитат единствено производствените разходи и договорната стойност да се коригира съобразно общите разходи и чистата печалба, включени в продажната цена на тези продукти?

   Ако това е така, необходимо ли е при определяне на митническата стойност на компенсаторни продукти, тяхната договорна стойност също да се коригира съобразно разходните компоненти, формиращи част от стойността на стоките за временен износ, до степента, в която те са включени в договорната стойност на компенсаторните продукти?

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1992, стр. I-6821

Съдебно решение:

Регламент на съвета (ЕИО) № 2473/86 от 24 юли 1986г. за пасивно усъвършенстване – пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове и стандартна система за обмен трябва да се интерпретира в смисъл, че при изчисляване на пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове, за които се отнася, изчислението на вносното мито за компенсаторни стоки по принцип се основава на договорната стойност на тези продукти, докато стойността на стоките за временен износ трябва да се изчисли като се използва един от двата метода, представени във втора подалинея на чл. 12(2) от този Регламент. Ако стойността на компенсаторните продукти е определена без никакви корекции за целите на чл. 8(1)(б)(i) от Регламент на съвета (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели, стойността на стоките за временен износ съответства на разликата между митническата стойност на компенсаторните продукти и разходите за обработка, определени с разумни средства, например с отчитане на договорната стойност на въпросните стоки.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 43, 19.2.1991

ОВ № L 212, 2.8.1986, стр. 1

ОВ № L 134, 31.5.1980, стр. 1

ОВ № L 112, 25.4.1985, стр. 50

Дело C-21/91* - Firma Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co.) срещу Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Заглавие: Финансови разходи

Език: немски

Въпроси:

1. Трябва ли чл. 3 Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1495/80 да се интерпретира в смисъл, че има "финансово споразумение, свързано със закупуване на внасяни стоки", ако продавачът е отпуснал на купувача период от време за извършване на плащането, през който покупната цена нараства със съгласуван лихвен процент?

2. В тази връзка трябва ли чл. 3(2) от Регламент (ЕИО) № 1495/80 изменен с регламент (ЕИО) № 220/85 да се интерпретира по същия начин както чл. 3(в) на Регламент (ЕИО) № 1495/80 в неговата оригинална версия?

Съдебно решение:

1. Изразът „финансово споразумение", използван в чл. 3(2) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1495/80 от 11 юни 1980г. прилагащ определени условия от чл. 1, 3 и 8 регламент (ЕИО) № 1224/80 за остойностяване на стоки за митнически цели, изменен с Регламент (ЕИО) № 220/85 от 29 януари 1985г. трябва да се интерпретира по същия начин както изразът „финансово споразумение" в оригиналната версия на чл. 3(в) от Регламент № 1495/80.

2. Чл. 3 на Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1495/80 от 11 юни 1980г. прилагащ определени условия на чл. 1, 3 и 8 на Регламент (ЕИО) № 1224/80 остойностяване на стоки за митнически цели, се интерпретира в смисъл, че думите „лихви, платими по силата на финансово споразумение" се отнасят също и за лихви, платими в резултат на отпуснат от продавача и приет от купувача интервал от време за плащане на внасяните стоки.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1992, стр. I-3647

Дело C-59/92* - Hauptzollamt Hamburg-St. Annen срещу Ebbe Sönnichsen GmbH

Заглавие: Загуба на качество – съответно време, което трябва да бъде отчетено

Език: немски

Въпроси:

1. Прилага ли се второто изречение на чл. 4 от Регламент на Съвета на Европа № 1495/80 (ОВ 1980 L 154, стр. 14), изменен с Регламент на Съвета на Европа № 1580/81 (ОВ 1981 L 154, стр. 36), също и за случаите, когато вече закупени стоки съдържат дефекти, понижаващи тяхната стойност (присъщи дефекти), преди риск от евентуални повреди да бъде прехвърлен на купувача (прехвърляне на риск)?

2. Ако това не е така: Трябва ли да се интерпретира чл. 3(1) от Регламент на Съвета № 1224/80 от 28 май 1980г. (ОВ 1980 L 134, стр. 1) в смисъл, че договорната стойност трябва да се определя само на базата на споразумението или при установени присъщи дефекти се прилага нова покупна цена и представлява ли решаващ фактор, фактът, че на практика се прилага и споразумение, изменящо първоначалната покупна цена?

Съдебно решение:

Второто изречение от чл 4 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1495/80 от 11 юни 1980г., за мерките по приложението на чл. 1, 3 и 8 от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1224/80 остойностяване на стоки за митнически цели, изменен с Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1580/81 от 12 юни 1981г., трябва да се интерпретира в смисъл, че в случай на разваляне на стоки, понижаващо тяхната митническа стойност, не се извършва разграничаване в зависимост от това дали влошаването е настъпило преди или след прехвърляне на риска на купувача.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1993, стр. I-2193

Дело C-29/93* - KG in Firma OSPIG Textil-Gesllschaft W. Ahlers GmbH & Co срещу Hauptzollamt Bremen-Freihafen

Заглавие: Разходи за квоти

Език: немски

Въпрос:

Дали квотните разходи, възникнали от придобиване на внасяни квоти също не съставляват част от митническата стойност на стоки, внасяни в Общността, по смисъла на разпоредбите в Регламент на Съвета (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г. (ОВ 1980 L 134, стр. 1) в случаите, когато експортните лицензи не могат да бъдат обект на законна търговия в съответната държава за износ (в случая Тайван)?

Съдебно решение:

Квотните разходи, извършени при придобиване на квоти за износ, не формират неразделна част от стойността за митнически цели на стоки, внасяни в Общността по силата Регламент на съвета (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели и по тази причина не е необходимо да се определя дали експортните лицензи могат да бъдат обект на законна търговия във въпросната държава за износ

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 75, 17.3.1993

ОВ № L 134, 31.5.1980, стр. 1

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1994, стр. I-1963

Дело C-340/93* - Klaus Thierschmirt GmbH срещу Hauptzollamt Essen

Заглавие: Разходи за квоти

Език: немски

Въпроси:

1. Представляват ли, част от митническата стойност плащания от купувач на продавач за експортни лицензи, отпуснати на продавача (експортни квоти)?
2. Необходимо ли е да се „разграничават" разходите за квоти?
3. Необходимо ли е квотните разходи, извършени по силата на правилата на Общността, залегнали в Регламент (ЕИО) № 4134/86 да бъдат третирани по същия начин както разходите за квоти, възникващи по силата на Регламент (ЕИО) № 4136/86?

Съдебно решение:

1. Разходи за квоти, платени от купувача на продавача по отношение на собствени квоти, предоставени на продавача безплатно, се включват в митническата стойност на стоките;
2. Разходи за квоти, които не са включени в митническата стойност на стоките не трябва да се посочват отделно при деклариране на митническата стойност;
3. По отношение на митническата стойност на внос от Тайван, разглеждан в Регламент на Съвета (ЕИО) № 4134/86 от 22 декември 1986 г. за организация на вноса на определени текстилни продукти от Тайван, квотните разходи на трети страни трябва да се третират по същия начин, както разходите за квота, отнасящи се до внос, описани в Регламент на Съвета (ЕИО) № 4136/86 от 22 декември 1986 г. за общите правила за внос на определени текстилни продукти, произхождащи от трети страни.

Отпратки към допълнителна информация:

ОВ № C 215, 10.8.1993

ОВ № L 134, 31.5.1980, стр. 1

ОВ № L 333, 11.12.1980, стр. 1

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1994, стр. I-3905

Дело C-93/96* - Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT) срещу Fazenda Pública.

Заглавие: Отпратка до предварително съдебно решение: Supremo Tribunal Administrativo -Португалия. Анти-дъмпингови мита – Регламент на Съвета (ЕИО) № 738/92 – Франко граница (Free-at-frontier) – Завишение в случай на отложено плащане

Език: португалски

Въпроси:

1. Приложимо ли е завишението (с 1% за всеки изминал месец без извършено плащане, след 30-тия ден от пристигане на стоките на митническата територия на Общността) предвидено в чл. 1(3) на Регламент на Съвета (ЕИО) № 738/92 от 23 март 1992г. към цената франко граница на Общността (free-at-Community-frontier), в случаите, когато е договорено, че цената подлежи на плащане на дата след 30-тия ден?

2. Ако, поради необходимостта от разграничаване, отговорът на горепосочения въпрос не може да бъде безусловно положителен, дали гореспоменатото завишение се прилага при обстоятелства като тези в настоящия случай (виж официалните факти), където цената на внасяните стоки, договорена като подлежаща на плащане в рамките на 90 дни, бе с около 2.3% (в единия случай) и 2.5% (в другия) по висока от цената, подлежаща на плащане CAD (плащане в брой при представяне на документи)?

3. Ако отговорът на горния въпрос е положителен, трябва ли това завишение да се прилага върху цена, съответстваща на плащане CAD или за цена, за която има договореност да бъде платена в рамките на 90 дни?

Съдебно решение:

В отговор на въпросите, поставени му от Supremo Tribunal Administrativo, с решение от 14 февруари 1996 г. Съдът реши: Завишението, предвидено в чл 1(3) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 738/92 от 23 март 1992 г. – налагащо окончателни анти-дъмпингови мита върху внос на памучна прежда от Бразилия и Турция, се прилага, когато е договорено, че внасяните стоки трябва да бъдат заплатени за повече от 30 дни след пристигането им на митническата територия на Общността, дори когато разликата в цената за отложено плащане и плащане CAD е по-голяма, в процентно изражение, от прилаганото

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1997, стр. I-02881

завишение. Завишението трябва да се основава на действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките, когато те са продадени за износ за митническата територия на Общността, без лихви, при отчитане на условията за отложено плащане, при положение, че тези условия са обект на `финансово споразумение' по смисъла на чл. 3(2) от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 1495/80 от 11 юни 1980г. прилагайки някои условия от чл. 1, 3 и 8 от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1224/80 за остойностяване на стоки за митнически цели, изменен с Регламент на Съвета (ЕИО) № 220/85 от 29 януари 1985г., и че нивото на разходите отразява текущото ниво на преобладаващите ставки.

Дело C-142/96* - Hauptzollamt München срещу Wacker Werke GmbH & Co. KG.

Заглавие: Отпратка до предварително съдебно решение: Bundesfinanzhof - Германия. Пасивно усъвършенстване – Пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове – Определяне на стойността на компенсаторни продукти и стоки за временен износ – Законови средства за определяне на стойността.

Език: немски

Въпроси:

1. Трябва ли втората алтернатива, предвидена във втора подалинея на чл. 13(2) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 2473/86 от 24 юли 1986г. за Пасивно усъвършенстване – Пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове... (ОВ 1986 L 212, стр. 1), да се интерпретира в смисъл, че методът за определяне на разходите за обработка е обоснован, само ако резултантната стойност на временно изнесените стоки, съответства приблизително на покупната цена, заплащана от титуляра на разрешението за Пасивно усъвършенстване или на производствените разходи?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, възможно ли е при определяне на разходите за обработката, да се изхожда от покупната цена на постъпления, в т.ч. от завишения, платени от обработващия на титуляра на разрешението за Пасивно усъвършенстване и дали това се отнася в същата степен когато има тарифни несъответствия, изразяващи се в по-висока стойност на митото за необработени стоки, отколкото за компенсаторни продукти?

Съдебно решение:

Вторият подалинея на чл. 13(2) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 2473/86 от 24 юли 1986г. за Пасивно усъвършенстване – Пълно или частично освобождаване от вносни митни сборове и стандартната обменна система, не трябва да се интерпретират в смисъл, че методът за определяне на разходите за обработка може да се счита за обоснован, само когато стойността на временно изнесените стоки, съответства приблизително на покупната цена, заплащана от титуляра на разрешението за Пасивно усъвършенстване или на производствените разходи. По смисъла на тази разпоредба, законен е методът с отчитане на договорната стойност на стоките за временен износ Нещо повече, при определяне на разходите за обработка, трябва да се отчита покупната цена, включително завишения на стоки за временен износ, дори ако това води до по-висока ставка на необработени стоки в сравнение с компенсаторни продукти.

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 1997, стр. I-04649

Дело C-15/99* - Hans Sommer GmbH & Co. KG срещу Hauptzollamt Bremen.

Заглавие: Отпратка до предварително съдебно решение: Finanzgericht Bremen - Германия. Обща митническа тарифа - Митническа стойност – Разходи за анализ на стоки – Последващо възстановяване на вносни митни сборове – Намаление на вносни митни сборове

Език: немски

Въпроси:

1. Включва ли договорната стойност, по смисъла на чл. 3(1) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1224/80 of 28 май 1980г. за остойностяване на стоки за митнически цели (ОВ 1980 L 134, стр. 1) изменен с Регламент на Съвета (ЕИО) № 3193/80 от 8 декември 1980 (ОВ 1980 L 333, стр. 1), на пратка пчелен мед, внесена в периода 1989 до 1991г. от СССР, включва "разходи" (Spesen) или „разходи за приключване на сделката” (Abwicklungskosten), фактурирани на купувача от германския вносител на базата на отделно договорно споразумение, ако след вноса, вносителят е задължен да вземе проби, за да установи качеството на меда, съгласно приложимите германски разпоредби да представи резултатите от химичните анализи?

2. Ако на въпрос 1 бъде отговорено положително: Анулирано/отменено ли е Решение на Комисията C(95) 2325 от 28 септември 1995 г?

3. Ако на въпрос 2 бъде отговорено положително: Трябва ли властите да се въздържат от възстановяване на мита след освобождаване по смисъла на чл. 5(2) от Регламент (ЕИО) №1697/79, ако по време на предишна проверка на внасяни стоки на място, не са били повдигнати възражения относно изключването на фиксираните разходи от митническата стойност на сходни сделки и няма причини да се смята, че търговецът се съмнява в редовността на проверката?

4. Ако на въпрос 3 бъде отговорено отрицателно: Дали обстоятелствата, описани във Въпрос 3, представляват специална ситуация по смисъла на чл. 13 от Регламент № 1430/79, оправдаваща, намаляване на митата?

---

* Доклади за дела, разгледани от Съда, № 2000, стр.I-08989

Съдебно решение:

1. Разходите за анализи предназначени да установят съответствието на внасяни стоки с националното законодателство на страна-членка, в която вносителят фактурира на купувача в допълнение към цената на стоките, трябва да се счита като неразделна част от тяхната „договорна стойност", по смисъла на чл. 3(1) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1224/80 от 28 май 1980г остойностяване на стоки за митнически цели, изменен с Регламент на Съвета (ЕИО) № 3193/80 от 8 декември 1980г.

2. Митническите власти на страната членка трябва да се въздържат от последващо възстановяване на мита по смисъла на чл. 5(2) от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1697/79 от 24 юли 1979г. за възстановяване на вносни митни сборове или на износни митни сборове , които не са били изискани от лицето, задължено да заплати стоките, вписани в митническа процедура, включваща задължение за плащане на такива мита, ако, при предишна проверка на внасяни стоки на място, не е подадено възражение за невключването на фиксираните разходи в митническата стойност на подобни транзакции, и няма причини да се смята, че търговецът, спазил всички условия, заложени в текущите разпоредби по отношение на попълнената от него митническа декларация, се съмнява в редовността на резултатите от проверката.

Дело C-379/00*- Overland Footwear Ltd срещу Commissioners of Customs & Excise.

Заглавие: Митнически кодекс - Митническа стойност на внасяни стоки – Цена на стоките и комисионна за покупка – Възстановяване на мита, платени изцяло.

Език: английски

Въпроси:

1. Възможно ли е почтена комисионна за покупка да подлежи на обмитяване като част от цената, действително платена или подлежаща на плащане за стоките, съгласно чл. 29 на Митническия кодекс?

2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, подлежи ли на приспадане почтена комисионна за покупка от декларираната договорна стойност, отчитайки разпоредбите на чл. 32(3) и 33 от Митническия кодекс?

3. В такива случаи, задължени ли са митническите власти, съгласно Митническия кодекс и по-специално неговия чл. 78(3), да приемат корекция в платената или подлежаща на плащане цена за внасяни стоки и вследствие на това да намалят митническата стойност?

4. Има ли вносителят право съгласно Митническия кодекс и по-специално чл. 26 на възстановяване на платено мито включително и на комисионна за покупка?

Съдебно решение:

1. Чл. 29, 32 и 33 от Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92 от 12 октомври 1992г., установяващ Митническия кодекс на Общността, трябва да се интерпретира в смисъл, че комисионната за покупка, включена в митническата стойност, декларирана, но не посочена отделно от продажната цена на стоките в декларацията за внос, трябва да се счита като част от договорната стойност по смисъла на чл.29 от Регламента и следователно подлежи на облагане с мито.

2. В случаите, когато митническите власти са изразили съгласие за преразглеждане на вносната декларация и са приели решение „регламентиращо ситуацията” по смисъла на чл. 78(3) от Регламент № 2913/92, отчитайки факта, че декларацията е неточна в резултат на неумишлена грешка на декларатора, властите могат да не приведат решението в изпълнение.

---

* Доклади за дела пред съда, № 2002 Стр. 00000

Дело C-422/00* - Capespan International plc срещу Commissioners of Customs & Excise.

Заглавие: Митнически кодекс на Общността – Плодове и зеленчуци - Изчисление на митническа стойност.

Език: английски

Въпроси:

1. За продуктите, описани в Приложение към Регламент на Съвета на Европа (ЕС) № 3223/94, заменен с Регламент на Съвета на Европа (ЕС) № 1890/96, и въведен в действие в Европейския съюз от 18 март 1997г., но преди 18 юли 1998г., датата на която Регламент на Съвета на Европа (ЕС) № 1498/98..., заменящ чл. 5 от Регламент № 3223/94 е обявен като влязъл в сила, митническата стойност на тези продукти трябва да се определи в съответствие с

(а) правилата, изложени в Глава 3 на Заглавие II, (а именно чл. 28 до 36) към Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92... и правилата, изложени в Заглавие Title V, (а именно чл. 141 до 181а) към Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 2454/93...; или

(б) Чл. 5 от Регламент 3223/94?

2. Ако митническата стойност няма да се определя с нито един от горните текстове, коя е правилната база за определяне на митническа стойност на такива продукти?

3. В сила ли е Регламент № 1498/98, заменящ от 18 юли 1998 г. чл. 5 от Регламент № 3223/94?

4. Ако регламент № 1498/98 е невалиден, как трябва да се определи митническата стойност на продуктите, посочени във въпрос (i), влизащи в Европейската Общност след 18 юли 1998 г.?

5. Независимо от валидността на Регламент № 1498/98, изключва ли Регламент № 3223/94, представянето на допълнителни данни за митническата стойност, в съответствие с чл.254 от ППМК?

---

* Доклади от Европейския Съд 2003 Стр. I-00597

Съдебно решение:

1. Митническата стойност на плодове и зеленчуци, попадащи в обхвата на Регламент на Съвета на Европа (ЕС) № 3223/94 от 21 декември 1994 г., относно подробни правила за приложението на разпоредбите за внос на плодове и зеленчуци, трябва, по отношение на периода между 18 март 1997 и 17 юли 1998 г. включително, да се определя съгласно правилата за изчисляване на входна цена, изложени в чл. 5 на същия Регламент.

2. Обсъждането на третия въпрос не установи фактор, способен да опорочи валидността на Регламент на Съвета на Европа (ЕС) № 1498/98 от 14 юли 1998 г., заменящ Регламент № 3223/94.

3. Съгласно пълното тълкуване на чл. 5 от Регламент № 3223/94, вносител, който не е в състояние да изготви окончателна декларация за стойността към момента на митническо оформяне на плодове и зеленчуци, попада в обхвата на регламента и може да посочи допълнителни данни за тази стойност, съгласно чл. 254 от Регламент на Съвета на Европа (ЕИО) № 2454/93 от 2 юли 1993 г., излагащ разпоредбите за прилагане на Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92, установяващ Митническия кодекс на Общността, само когато стойността на гореспоменатите продукти се определя, съгласно метода, предвиден в чл. 5(1)(б) на Регламент № 3223/94.

РАЗДЕЛ Е: УКАЗАТЕЛ НА ТЕКСТОВЕ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ КОМИТЕТ ПО МИТНИЧЕСКА СТОЙНОСТ КЪМ СВЕТОВНАТА МИТНИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ (СМО)[16]

СПИСЪК НА РЕШЕНИЯТА НА СТО

1.1. Превод на френски език на термина „авторски права" в Тълкувателна бележка към чл. 8.1 *(в)* от Споразумението.

2.1. Значение на думата "предприет", използвана в чл. 8.1 *(б)* (iv) от Споразумението.

3.1. Третиране на лихвите в митническата стойност на внасяни стоки.

4.1. Митническа стойност на носители на информация за използване в оборудване на електронна обработка на данни

5.1. Условия в чл. 8.1 *(б)* (iv): Развойна дейност.

6.1. Случаи, при които митническата администрация има основания да се съмнява в истинността и точността на декларираната стойност.

7.1. Минимални стойности и внос от агенти, дистрибутори и концесионери.

---

[16] Моля, отбележете, че средствата посочени в този раздел не могат да бъдат възпроизведени в настоящия раздел. Те са публикувани в Сборника на СМО за определяне на митническата стойност съдържащ споразумението СТО и текстове на техническия Комитет за определяне на митническата стойност на СМО. Предлага се от Световната митническа организация (СМО),
RUE DU MARCHE 30, B-1210 BRUXELLES,
Тел.: (32-2)209.92.11, Факс: (32-2) 209.92.92 или
E-MAIL: VALUATION@WCOOMD.ORG.
Подбрана информация е достъпна онлайн на следния сайт http://www.wcoomd.org.

СПИСЪК НА СЪВЕЩАТЕЛНИ МНЕНИЯ

1.1. Понятие за "продажба" в Споразумението.

2.1. Приемливост на цена под преобладаващата пазарна цена за идентични стоки.

3.1. Значение на „са разграничени" в Тълкувателна бележка към чл. от Споразумението: мита и данъци в страната на вноса.

4.1. Роялти и лицензни такси по смисъла на чл.8.1 (в) от Споразумението.

5.1. Третиране на отстъпка при плащане в брой съгласно Споразумението.

6.1. Третиране на бартерни или компенсационни сделки съгласно Споразумението.

7.1. Приемливост на тестови стойности по силата на 1.2 *(б)* (i) от Споразумението.

8.1. Третиране на кредити по отношение на предишни сделки, съгласно Споразумението.

9.1. Третиране на антидъмпингови и изравняващи мита, при прилагане на дедуктивния метод.

10.1. Третиране на документни измами.

11.1. Третиране на неумишлени грешки и непълна документация.

12.1. Гъвкаво приложение на чл. 7 от Споразумението.

12.1 Йерархичен ред на приложение на чл. 7.

12.3. Използване на данни от външни източници при прилагане на чл. 7.

13.1. Обхват на термина „застраховка" по смисъла на чл.8.2 *(в)* от Споразумението.

14.1. Значение на израза „продадени за износ в страната на вноса".

15.1. Третиране на отстъпки за количество.

16.1. Третиране на случаи, където продажната цена е обект на известни условия или съображения, съгласно които може да се определи стойността на остойностяваните стоки.

17.1. Обхват и приложение на чл. 11 от Споразумението.

18.1 Приложение на чл. 13 от Споразумението.

19.1. Приложение на чл. 17 от Споразумението и алинея 6 от Приложение III.

20.1.Обмен на валута в случаите, когато договорът предвижда фиксиран обменен курс.

21.1. Обяснение на израза „бизнес партньори" в чл. 15.4 *(б)*.

СПИСЪК НА КОМЕНТАРИ

1.1. Идентични или сходни стоки за целите на Споразумението.

2.1. Стоки обект на субсидии и премии за износ.

3.1. Стоки, продавани на дъмпингови цени.

4.1. Клаузи за преразглеждане на цената.

5.1. Върнати стоки след временен износ за производство, обработка или ремонт.

6.1. Третиране на разделени пратки, съгласно чл. 1 от Споразумението.

7.1. Третиране или съхранение и свързани с това разходи, съгласно условията на чл. 1.

8.1. Третиране на комплексни сделки.

9.1. Третиране на разходите за дейности, извършвани в страната на вноса.

10.1. Корекции за разлики в търговското ниво и количество, съгласно чл. 1.2 *(б)* и чл. 2 и 3 от Споразумението.

11.1. Третиране на последователни продажби.

12.1. Значение на термина „ограничения" в чл. 1.1 *(а)* (iii).

13.1. Приложение на решението за митническата стойност на носители на информация за използване в оборудване на електронна обработка на данни

14.1. Приложение на чл 1, алинея 2.

15.1. Приложение на дедуктивния метод за остойностяване.

16.1. Дейности, предприети от купувача за негова собствена сметка, след закупуване на стоките, но преди вноса им.

17.1. Комисионни за покупка.

18.1. Връзка между чл.8.1 *(б)* (ii) и 8.1 *(б)* (iv).

19.1. Значение на израза „право за възпроизводство на внасяни стоки" по смисъла на Тълкувателна бележка към чл. 8.1 *(в)*.

20.1. Гаранционни разходи.

19.1. Разходи за транспорт: FOB.

СПИСЪК НА ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

1.1. Елементът време във връзка с чл. 1, 2 и 3 от Споразумението.

2.1. Комисионни и посредничество в контекста на чл. 8 от Споразумението.

3.1. Стоки, не съответстващи на договора.

4.1. Отчитане на свързаността на лицата съгласно чл.15.5, да се чете във връзка с чл. 15.4.

5.1. Потвърждаване на комисионна.

6.1. Разграничение между термина „поддръжка” в Бележка към чл. 1 и термина „гаранция”.

СПИСЪК НА ПРОУЧВАНИЯ

1.1 Доклад за случай на проучване, специално отнасящо се към чл. 8.1 *(б)* : инженеринг, развойна дейност, художествено оформление и пр.

2.1 Приложение на чл. 8.1*(г)* от Споразумението.

2.2 Третиране на приходите съгласно чл. 8.1 *(г)*.

3.1 Ограничения и съображения в чл. 1.

4.1 Третиране на стоки под наем и лизинг.

5.1 Приложение на чл 8.1 *(б)*.

5.2 Приложение на чл 8.1 *(б)*.

6.1 Застрахователни премии за гаранция.

7.1 Приложение на действително платената или подлежаща на плащане цена.

8.1 Приложение на чл 8.1.

8.2 Приложение на чл 8.1.

9.1 Самостоятелни агенти, дистрибутори и концесионери.

10.1 Приложение на чл 1.2.

11.1 Приложение на чл 15.4. *(е)* – сделки между свързани лица.

СПИСЪК НА ПРОУЧВАНИЯ

1.1. - Третиране на употребявани превозни средства

- Добавка към проучване 1.1.

2.1. Третиране на стоки под наем или лизинг.